

РЕШЕНИЕ

№ 5797

гр. София, 13.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 31.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **1187** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 2628 от 01.02.2012 година по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № 53-00-1 от 03.01.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), подадена от „Б.-Ф. У. Л.Л.С.- клон С.”, с ЕИК[ЕИК], и адрес в [населено място], [улица], [жилищен адрес] действащ чрез представляващия Д. Г. срещу Ревизионен акт № 22501100103 от 20.05.2011 г., издаден от И. Д. И.-главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С. „Средни данъкоплатци и осигурители” (СДО) и Ревизионен акт № 225011002486 от 14.06.2011 г. за поправка на първия, издаден от същото лице, потвърдени от директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” – С. с Решение № 2313 от 19.12.2011 г.

Жалбоподателят оспорва ревизионните актове, предмет на проверка от съда, в следните части: 1. В частта на определените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) вследствие непризнаване на разходи, начислени от клона и увеличението на финансовия резултат, поради което са начислени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 171804,78 лв., ведно със съответните лихви поради непризнаване като текущи на разходи по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]; 2. В частта на отказа за признаване право на данъчен кредит за

платен данък добавена стойност (ДДС) в размер на 216446,15 лв. по фактури, издадени от [фирма] (с променено наименование – [фирма]) за периодите от януари 2006 г. до август 2008 г. на основание чл. 64, ал. 1 ЗДДС (отм.), във вр. с чл. 6 и чл. 65, ал. 4, т. 4 ЗДДС (отм.) за 2006 г., на основание чл. 70, ал. 5 и чл. 71, ал. 1 за 2007 г. и за 2008 г.; 3. В частта на отказа за признаване право на данъчен кредит за платен ДДС в размер на 2084,46 лв. по фактури, издадени от [фирма] за месец май и юли 2008 г., на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС и 4. В частта на начислената лихва в размер на 2102,00 лв. Поддържа, че в така оспорените части ревизионните актове са незаконосъобразни и необосновани като издадени при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и Директива 2006/112/ЕО, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли отмяната на спорните актове, в обжалваните части и постановяване на решение по същество на спора. Претендира разноските за производството.

В съдебните заседания жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., който от негово име поддържа жалбата. По същество моли нейното уважаване. Претендира направените по делото разноси. В дадения от съда срок адв. Д. представя подробни писмени бележи по съществуващото на спора.

Ответникът директорът на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, но се представлява в съдебните заседания от юрисконсулт П., която от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена. В съдебно заседание на 31.01.2013 г. претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура участва в производството чрез прокурора Балев, който дава заключение за основателност на жалбата и моли нейното уважаване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалваните РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу частта от РА № 22501100103 от 20.05.2011 г., посочена по - горе и срещу РА № 225011002486 от 14.06.2011 г. за поправка на първия, потвърдени от директора на Д"О.", сега Д"ОДОП" – С. с Решение № 2313 от 19.12.2011 г., се явяват процесуално допустими и следва да бъдат разгледани досежно тяхната основателност.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1000477 от 08.12.2010 г. (л. 17 от преписката), на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.- клон С.“, с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], бл. 2 и адрес по чл. 8 ДОПК - същия, за задължения на клона по Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) за периоди от 01.01.2006 г. до 01.08.2008 г. и за корпоративен данък за периоди от 01.01.2003 г. до 31.12.2008 г. Определени да извършат ревизията са лицата И. Д. И. – Д. - ръководител екип и Д. Д. К. – главен инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Т. Т. В. – началник отдел „Контрол“ при ТД на НАП С. СДО (виж Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г., издадена от директора на ТД на НАП – С., л. 129 – 131 от делото, том 1). Заповедта е издадена в изпълнение на Решение № 1767 от 22.11.2010 г. на директора на Д"О." – С. (л. 2391 – 2383 от преписката). Срокът, в който следва да завърши ревизията е определен на „до

три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР”. Заповедта за възлагане на ревизия е надлежно връчена на пълномощник на данъчния субект на 10.12.2010 г.

На 09.03.2011 г. е издадена ЗВР № 1100103 (л. 15 от преписката) за изменение на посочената по – горе, в частта на органите по приходите, които следва да извършат ревизията, като е добавено лицето Л. Х. Р. – главен инспектор по приходите, както и в частта на срока, в който следва да завърши ревизията, като последният е определен на 10.04.2011 г.

На 21.04.2011 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден РД № 1100103 (РД, л. 103 – 169 от преписката) от ревизиращите органи И. Д. И. – Д., Д. Д. К. и Л. Х. Р., определени с посочената по – горе ЗВР от 09.03.2011 г. Р. доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен на пълномощник на ревизирания субект на 27.04.2011 г., тоест след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК, жалбоподателят е представил писмено възражение срещу РД, с вх. № 2553-00-1617 от 11.05.2011 г. (л. 97 - 102 от преписката), към което не са представени доказателства.

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК (в релевантната редакция), органът възложил ревизията е издал Заповед № К 1100103 от 21.04.2011 г. (З., на л. 26, 27 от преписката), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – И. Д. И. – Д.. Последната е връчена на ревизираното лице на 27.04.2011 г.

На 20.05.2011 г., в срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК (в редакцията, действала към датата на провеждане на ревизионното производство), определеният със З. компетентен орган е издал спорния РА № 22501100103 (л. 41 - 96 от преписката). Последният е бил надлежно връчен на пълномощник на жалбоподателя на 25.05.2011 г., тоест в срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в редакцията, действала към датата на провеждане на ревизионното производство). Р. акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Видно от него, издалият го орган по приходите е възприел констатациите и мотивите на РД. Разгледал е направените срещу РД възражения, но ги е счел за неоснователни и ги е отхвърлил по подробно изложени съображения. В заключение е установил задължения по ЗДДС и ЗКПО в съответствие с предложенията, направени с РД и е доначислил лихви към датата на издаването му.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирания субект РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 25-53-00-2053 от 08.06.2011 г. (л. 1 – 7 от преписката), в частта на: 1. установените задължения по ЗКПО вследствие непризнаване като текущи на разходи по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], начислени от клона за 2003 г., 2004 г., 2005 г., 2006 г., 2007 г., 2008 г., в резултат на което са определени задължения на клона по ЗКПО в размер на 171804,78 лв., ведно със съответните лихви върху тях; 2. отказа на право на данъчен кредит за платен ДДС в размер на 216446,15 лв. по фактури, издадени от [фирма] (с ново наименование [фирма]) за периодите между месец януари 2006 г. и август 2008 г. на основание чл. 63 ЗДДС (отм.), чл. 64, ал. 1 ЗДДС (отм.), във вр. с чл. 6 от същия закон и чл. 65, ал. 4, т. 4 ЗДДС (отм.) за 2006 г. и на основание чл. 70, ал. 5 и чл. 71, ал. 1 ЗДДС за 2007 г. и 2008 г. и 3. отказа на право на приспадане на данъчен кредит за платен ДДС в размер на 2084,46 лв. по фактури, издадени от [фирма] за месец май и юли 2008 г. на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС. Така определените задължения са предмет и на жалбата до съда. Жалбата е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 ДОПК до решаващия орган – директора на Д”О.” С. чрез ТД на НАП – С., офис СДО.

На 14.06.2011 г. органът по приходите, издал посочения по – горе РА, е издал и РА №

225011002486 за поправка на РА № 22501100103 от 20.05.2011 г. поради констатирана при извършена проверка очевидна фактическа грешка (л. 61 – 65 от делото, том 1). Установено е, че е направена аритметическа грешка при изчисляване на общия размер на дължимите лихви за месец март 2006 г. и за месец юни 2008 г., както и на общия размер на задълженията за внасяне и лихвите за просрочия към тях, както следва: 1. посоченият размер на лихвите в Таблица 1, ред 10.1, колона 4 и колона 10 следва да се чете 2518,68 лв.; 2. посоченият размер на лихвите в Таблица 1, ред 29.1 колона 4 следва да се чете 1202,19 лв. и колона 7 14,52 лв. и 3. посоченият размер на задължението за лихви по ЗДДС в Таблица 3, ред 4 следва да се чете 107241,87 лв. Този РА е връчен на пълномощник на ревизирия субект на 20.06.2011 г. В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирия субект РА за поправка на РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 2553-00-2053#2 от 28.06.2011 г. (л. 55 от делото, том 1) в частта, в която е определена сума за внасяне в размер на 177273,27 лв., тъй като сумата от 176638,87 лв., декларирана като ДДС за внасяне със справка – декларация (СД) с вх. 2225-0800207/13.04.2006 г. за месец март 2006 г. е внесена по сметките на НАП в законоустановения срок на 13.04.2006 г. Като доказателство ревизирия субект е приложил копия на банково извлечение и платежно нареждане (л. 56 - 57 от делото, том 1).

В срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, валидно продължен със споразумение по чл. 156, ал. 7 ДОПК (л. 90 от делото, том 1), решаващият орган не се е произнесъл с изричен акт по повдигнатите с жалбите въпроси до него. Такъв е издаден в срока по чл. 156, ал. 6 ДОПК, а именно Решение № 2313 от 19.12.2011 г. (на л. 23 – 34 от делото). По повод проведените оспорвания на издадените РА и РА за поправка на РА, директорът на Д"О.", сега Д"ОДОП" – С., ги е потвърдил в обжалваните пред него части. Решението е връчено на данъчния субект на 19.12.2011 г. (л. 35 от делото, том 1).

През ревизираните периоди „Б.-Ф. У. Л.Л.С.- клон С.” е извършвало основно следните дейности - маркетинг, реклама, пазарно проучване и други услуги свързани с рекламирането на алкохолни напитки на „Б. Ф.”, както и други дейности, които не са забранени от българското законодателство. Приходите от дейността на клона са формирани по договор за маркетингови услуги с [фирма] (л. 773 – 761 от преписката). От декларативната част на този договор е видно, че съгласно т. Б „Клонът на БФ има знанията и опита в предоставянето на маркетингови услуги в световен мащаб”.

Относно доставки от [фирма] (с променено наименование – [фирма]) съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

По данъчни фактури (ДФ), издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит за извършени услуги в общ размер на 216446,15 лв.

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма]. Документи от него не са предоставени. Извършена е проверка в информационния масив на ТД на НАП - [населено място], при която е установено, че има отразени фактури към „Б. Ф. У. Л.Л.С. - Клон С.” в дневника за продажби на [фирма]. Предвид обстоятелството, че доставчикът не е представил никакви документи и не е открит на посочения от него адрес, ревизията е извършена на база данни от информационния масив на НАП и на присъединени документи от предходна ревизия с Протокол за присъединяване на доказателства № 2648 от

25.03.2011 г. (л. 196 от преписката).

Въз основа на установеното при тази проверка от представените документи и обяснения на ревизирания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите, издал РД е приел, че не може да се установи по безспорен начин реалното извършване на доставки по посочените по – горе ДФ, поради което за „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” не е налице право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Дружеството не е удостоверило качеството си на доставчик съгласно чл. 13, ал. 1 ЗДДС (отм.), чл. 11, ал. 1 ЗДДС, тъй като не е представило доказателства, от които да е видно кои са услугите, по какъв начин и с какъв ресурс ги е извършило, нито какви разходи е отчело във връзка с тази си дейност. От съществено значение при преценката на реалното изпълнение на услугите е техният предмет, който предполага изпълнението от лица със специална квалификация и съответно доказване на приложението на резултатите от тези услуги в дейността на ревизираното дружество.

Органите по приходите, изготвили РД са приели, че от извършените ревизии на доставчика, не може да се направи извод за реално изпълнени услуги, предназначени за „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.”, а от анализа на документите се установило, че [фирма] не доказва качеството си на доставчик на процесните доставки. Предвид факта, че извършените услуги са разработване на проекти, производство на рекламни материали, производство на рекламни тениски и други по разработвани проекти за „Ф.”, „Д. Д.” и „С. Комфорт”, според органите по приходите, е необходимо дружеството да притежава Д., които да са заведени в счетоводството на същото и да доказват техническа обезпеченост на услугите. Ревизиращите не са установили данни за начина на определяне цената на услугите, както и отчитане на себестойността им и са констатирали липса на данни за заведена аналитична отчетност на приходите и разходите по поръчки и клиенти.

Ревизиращите са взели предвид също така липсата на документи за установяване на конкретните параметри на доставките, а именно: в кои обекти са проведени описаните във фактурите мероприятия, кога са извършени; с какъв документ са документирани поръчките и е приетата работа; как и кога са предадени рекламните материали в количество и стойност; каква е визията, честотата и начина на излъчване на рекламните и т.н. По отношение на представените спецификации-протоколи и разработки е направен извод, че те също не доказват конкретните характеристики на фактурираните услуги. Предоставените материали относно маркетинговата кампания „Midnight S. 2006” за водка “Finlandia” и стъпките за нейното провеждане, не доказват възможността на доставчика да извърши доставката.

Във връзка с Искане за предоставяне на документи № 2553-00-505/21.02.2011 г. в писмо до ТД на НАП – С. с вх. № 2553-00-505#1 от 27.02.2011 г. (л. 202 – 203 от преписката) [фирма], водещ счетоводството на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.”, разяснява, че между „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” и [фирма] (с предишно наименование „Идалго”) е установена практика плащанията към доставчика да се осъществяват след извършване на услугите и представяне на приемо-предавателен протокол и обобщена презентация с оценка на успеха спрямо зададените критерии. Посочено е, че при неизпълнение не се дължи заплащане.

В писмо до ТД на НАП – С. с вх. № 2553-00917#1 от 24.03.2011 г. (л. 206 – 208 от преписката), имащо характер на писмено обяснение, жалбоподателят е пояснило, че във връзка с адресирано до него искане за предоставяне на документи №

2553-00-917/15.03.2011 г. следва да се има предвид, че между „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” и [фирма] не са сключвани договори. Като причина за това е посочено, че сключването на договори не е било необходимо, тъй като всяка една отделна услуга е била сама за себе си и представлявала напълно самостоятелен продукт. Сключването на договор за всяко отделно мероприятие би довело до значително усложняване на администрирането на съответните проекти. Дефинирането на правата и задълженията на отделните страни било видно от приложените справки към отделните фактури, в които са отразени отделните услуги, които трябва да бъдат предоставени от [фирма] във връзка със съответните рекламни мероприятия, както и сумата, която Клонът е длъжен да заплати.

Освен това плащанията към доставчика са извършвани след предоставяне на услугите, придружено с приемо-предавателен протокол и обобщена презентация с оценка на успеха спрямо зададените критерии. Въз основа на съвкупната преценка на съдържащите се по ревизионната преписка документи и след обстоен анализ, ревизиращият екип е направил извод, че не са налице реално осъществени доставки, документирани с процесните фактури. Участието на [фирма] по гореописаните доставки се свежда до правното оформяне на сделката, като не може да се направи извод, че доставчикът е участвал във фактическите действия по изпълнението на доставката. Направено е заключение, че липсват доказателства за наличие на риск за дружеството при неизпълнението на доставката. С оглед на гореизложеното и поради констатирана от ревизиращите липса на доставка съгласно чл. 6 ЗДДС и неизпълнение на условията на чл. 63 ЗДДС (отм.) и чл. 64, ал. 1 ЗДДС (отм.) е направен краен извод, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит по данъчни фактури, издадени от [фирма] през 2006 г., с които е начислен ДДС в общ в размер на 56945,93 лв. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 68, ал. 2 ЗДДС и поради недоказване на наличие на доставки по смисъла на чл. 9 ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25 ЗДДС е направено предложение за отказ правото на приспадане на данъчен кредит по включените в дневника за покупки за 2007 г. - 2008 г. фактури, издадени от [фирма], с които е начислен ДДС в размер на 159500,22 лв.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че ДФ, издадени през 2006 г. са издадени без да е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 24 – 26 ЗДДС (отм.), тъй като липсват доказателства за извършване на услугите и в тази връзка е налице липса на доставка по смисъла на чл. 6 ЗДДС. В този смисъл с начисленият данък по издадени ДФ през 2006 г. е извършено нарушение на чл. 55, ал. 1 ЗДДС (отм.). Прието е, че при липса на доставка по смисъла на чл. 6 ЗДДС, която да е облагаема съгласно чл. 32 ЗДДС (отм.) не възниква задължение за начисляване на ДДС и в тази връзка не е налице право на данъчен кредит, независимо че е издадена данъчна фактура. Досежно ДФ, издадени през 2007 г. и 2008 г. е прието, че липсват безспорни доказателства за наличието на доставка по смисъла на чл. 9 ЗДДС в резултат, на което данъкът не е изискуем, тъй като

липсва възникнало данъчно събитие по чл. 25 ЗДДС. В този смисъл същият е начислен без основание.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е приел, че връчването на искането за представяне на документи от доставчика е извършено при спазване на процедурата по чл. 32 ДОПК. Органът по приходите, извършил ревизията, е проявил достатъчно процесуална активност като е събрал допълнителни доказателства, а именно ревизионните актове, издадени на [фирма]. Ответникът е посочил, че в оспорвания РА подробно са анализирани, както посочените документи, така и представените от ревизираното лице, като от тях е видно, че доставчикът фактурира разнообразни по своя характер услуги. За тези услуги, същият не представя доказателства за тяхното реално изпълнение. Издаването на фактура не е достатъчно основание да се приеме, че е осъществена реална доставка. Отбелязал е, че липсват доказателства за това, в кои обекти са проведени описаните във фактурите мероприятия, кога са извършени; с какъв документ са документирани поръчките и приетата работа; как и кога са предадени рекламните материали в количество и стойност; каква е визията, честота и начина на излъчване на рекламните. Във връзка с изложеното е направил извод, че не е доказано реалното извършване на многобройните и различни по вид рекламни услуги, които са предмет на спорните доставки. За да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да са налице реално получени облагаеми доставки. След като задълженото лице и неговите преки доставчици не представят документи, доказващи реалността на фактурираните доставки, то същите се явяват недоказани. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е отказано право на признаване на данъчен кредит, поради недоказване реалността на доставките, обективирани във фактурите, издадени от [фирма].

От приобщените по делото доказателства се установява, че на 01.01.2002 г. между „Б. Ф. У. Л.Л.С. - Клон С.” и [фирма] е сключен договор за маркетингови услуги. Жалбоподателят поддържа, че до месец март 2006 г. именно в изпълнение на този договор са издадени спорните фактури и в негово изпълнение са извършени обективирани в тях доставки. От декларативната част на същия е видно, че *„Клонът на БФ има знанията и опита в предоставянето на маркетингови услуги в световен мащаб” (т. Б) и „Вярва, че може да разработи разумен пазар за продуктите в рамките на територията, основавайки се на проведеното проучване и на развитите взаимоотношения” (т. В).* Клонът на БФ ще ангажира за своя сметка персонал със съответната квалификация и/или опит за предоставяне на услугите (т. 2.2). Част от договора представлява Списък 2.1 „Услуги във връзка с промоцията на продуктите” (л. 763 - 762 от преписката), които са както следва: „рекламни кампании, творчески, производство, рекламно пространство, проследяване, конкуренция, поддържане на данни, стратегия, проучване, изграждане на имидж и т.н. Договорът е сключен с оглед опита, който „Б. Ф. У., Л.Л.С. - Клон С.” притежава. В същия няма разпоредби, които да забраняват превъзлагането на посочените в него услуги. С оглед предмета на дейност на жалбоподателя обаче и предвид обстоятелство, че по делото не е представен друг договор или документи, от които да е видно, че по

същото време Клонът има сключени и други договори със същия предмет (което от своя страна да обективира пренатовареност, респективно невъзможност за изпълнение), по делото остана неизяснена причината, която е наложила спорните услуги да бъдат превъзложени за изпълнение на [фирма], а не са изпълнени от жалбоподателя.

Във връзка с отказано право на данъчен кредит по ДФ, издадени от този доставчик през 2006 г. в размер на 56945,93 лв., съдът намира следното:

От доставчика са издадени следните фактури:

- ДФ № 13 от 21.04.2006 г., на стойност 50000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 10000,00 лв., с предмет „Маркетингови разходи „Ф. водка” (л. 1485 от преписката);

- ДФ № 340 от 17.05.2006 г., на стойност 854,00 лв. и начислен ДДС в размер на 170,80 лв., с предмет „Агентска комисионна, организация промоции „Б. Д.” „Д. Д.” (л. 1487 от преписката);

- ДФ № 371 от 04.07.2006 г., на стойност 127,68 лв. и начислен ДДС в размер на 25,54 лв., с предмет „Изпращане на сертификати за участие в тестинг на „Ф. Водка”; агентска комисионна” (л. 1287 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 374 от 07.07.2006 г., на стойност 25577,25 лв. и начислен ДДС в размер на 5115,45 лв., с предмет „Първо плащане, финално промоционално събитие „Ф. М. Сън” на Ф. водка, организация на събитието; производство на рекламни материали; логистика; агентска комисионна производство” (л. 1287 от преписката);

- ДФ № 375 от 07.07.2006 г., на стойност 305,00 лв. и начислен ДДС в размер на 61,00 лв., с предмет „Организация на две промоции „Ф. водка”; агентска комисионна организация” (л. 1287 от преписката);

- ДФ № 376 от 10.07.2006 г., на стойност 8085,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1617,00 лв., с предмет „Организация и производство на промоционално събитие „Д. Д. Барбекю”; производство на рекламни материали; логистика; творческа работа; агентска комисионна” (л. 1499 от преписката);

- ДФ № 379 от 12.07.2006 г., на стойност 1161,00 лв. и начислен ДДС в размер на 232,20 лв., с предмет „Финално плащане, организация промоции „Д. Д.” – футбол; организация; агентска комисионна организация” (л. 1288 от преписката);

- ДФ № 380 от 24.07.2006 г., на стойност 18821,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3764,20 лв., с предмет „Финално плащане, организация и производство по промоции „Ф. М. Сън”; агентска комисионна производство; агентска комисионна организация” (л. 1288 от преписката);

- ДФ № 382 от 25.07.2006 г., на стойност 29648,24 лв. и начислен ДДС в размер на 5929,65 лв., с предмет „Финално плащане, организация и производство; финален ивент „Ф. М. Сън”; агентска комисионна производство; агентска комисионна организация” (л. 1287 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 443 от 23.08.2006 г., на стойност 34595,00 лв. и начислен ДДС в размер на 6919,00 лв., с предмет „Производство на рекламни тениски „Д. Д.”; агентска комисионна производство (л. 1288 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 448 от 01.09.2006 г., на стойност 5965,40 лв. и начислен ДДС в размер на 1193,08 лв., с предмет „Производство на рекламни кутии „Д. Д.” – вид 1; Производство на рекламни кутии „Д. Д.” – вид 2; Агентска комисионна

производство на кутии вид 2” (л. 1290 от преписката);

- ДФ № 454 от 14.09.2006 г., на стойност 13871,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2774,20 лв., с предмет „Първо плащане, организация на промоции „Д. Д. рожден ден” (л. 1290 от преписката);
- ДФ № 459 от 25.09.2006 г., на стойност 10974,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2194,80 лв., с предмет „Първо плащане, организация специално събитие „Рожден ден „Д. Д.” (л. 1288 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 460 от 26.09.2006 г., на стойност 557,70 лв. и начислен ДДС в размер на 111,54 лв., с предмет „Организация промоция „Д. Д. Б. Д.” в П.” (л. 1289 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 461 от 26.09.2006 г., на стойност 548,70 лв. и начислен ДДС в размер на 109,74 лв., с предмет „К. и организация „Д. енд мюзик” (л. 1289 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 465 от 04.10.2006 г., на стойност 9642,50 лв. и начислен ДДС в размер на 1928,50 лв., с предмет „Финално плащане, организация специално събитие „Д. Д. рожден ден за марката Д. Д.” (л. 1289 от преписката);
- ДФ № 471 от 11.10.2006 г., на стойност 13416,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2683,20 лв., с предмет „Второ плащане, организация на промоции „Д. Д. рожден ден за марката Д. Д.” (л. 1289 от преписката);
- ДФ № 475 от 17.10.2006 г., на стойност 3420,71 лв. и начислен ДДС в размер на 684,14 лв., с предмет „Дизайн и производство на търговски каталог” (л. 1325 от преписката);
- ДФ № 480 от 24.10.2006 г., на стойност 605,00 лв. и начислен ДДС в размер на 121,00 лв., с предмет „Запис клип „Ф. водка” (л. 1325 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 481 от 24.10.2006 г., на стойност 2303,40 лв. и начислен ДДС в размер на 460,68 лв., с предмет „Агентска комисионна организация и производство промоции „Д. Д. Рожден ден” (л. 1561 от преписката);
- ДФ № 489 от 01.11.2006 г., на стойност 6690,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1338,00 лв., с предмет „Първо плащане организация и производство промоции „С. Комфорт” – производство 100%; организация 50%; логистика 50 %; творческа работа 100%; агентска комисионна производство 100%” (л. 1581 от преписката);
- ДФ № 490 от 01.11.2006 г., на стойност 252,60 лв. и начислен ДДС в размер на 50,52 лв., с предмет „Производство на купи за специално събитие на „Б. Ф.” (л. 1566 от преписката);
- ДФ № 491 от 01.11.2006 г., на стойност 1105,80 лв. и начислен ДДС в размер на 221,16 лв., с предмет „Организация специално събитие „Д. Д. суинг” – промоционна част” (л. 1563 от преписката);
- ДФ № 500 от 13.11.2006 г., на стойност 9234,50 лв. и начислен ДДС в размер на 1846,90 лв., с предмет „Първо плащане организация и производство промоции „Ф. А. Парти”; производство 100%; организация 50%; логистика 50 %; агентска комисионна производство 100 %. (л. 1324 от преписката);
- ДФ № 502 от 13.11.2006 г., на стойност 507,23 лв. и начислен ДДС в размер на 101,45 лв., с предмет „Производство на рекламни тениски „Д. Д.”; производство 16 броя тениски; агентска комисионна производство” (л. 1574 от преписката);

- ДФ № 529 от 05.12.2006 г., на стойност 2311,00 лв. и начислен ДДС в размер на 462,20 лв., с предмет „Второ плащане организация и производство промоции „С. Комфорт” – организация 50%; консумативи за промоции.” (л. 1581 от преписката);
- ДФ № 530 от 05.12.2006 г., на стойност 330,00 лв. и начислен ДДС в размер на 66,00 лв., с предмет „П. за преса за Коледна кампания за марката „Ф.” (л. 1323 от преписката);
- ДФ № 535 от 16.12.2006 г., на стойност 750,00 лв. и начислен ДДС в размер на 150,00 лв., с предмет „Адаптация и предпечат за преса, Интернет и външна реклама за Коледна кампания на марката „Д. Д.” (л. 1582 от преписката);
- ДФ № 546 от 15.12.2006 г., на стойност 622,50 лв. и начислен ДДС в размер на 124,50 лв., с предмет „Техническа подготовка на телевизионен рекламен клип за марката „Ф. водка” (л. 1586 от преписката);
- ДФ № 547 от 15.12.2006 г., на стойност 495,00 лв. и начислен ДДС в размер на 99,00 лв., с предмет „Техническа подготовка на телевизионен рекламен клип за марката „Д. Д.” (л. 1587 от преписката);
- ДФ № 550 от 18.12.2006 г., на стойност 322,50 лв. и начислен ДДС в размер на 64,50 лв., с предмет „Творческа работа и производство на коледен каталог „Т.” (л. 1593 от преписката);
- ДФ № 554 от 20.12.2006 г., на стойност 9234,50 лв. и начислен ДДС в размер на 1846,90 лв., с предмет „Авансово плащане” (л. 1579 от преписката);

В административната преписка се съдържа в табличен вид седмичен отчет промоции „Finlandia M. S.” с промо-екип (л. 1472 от преписката). От съдържанието на същия е видно, че се отнася за промоции проведени в С., Стара З., П., В., Б. и С., в посочени дни от седмицата и конкретни дати, в периода от 01.06.2006 г. до 15.07.2006 г. Отчетът съдържа информация относно имената на конкретни заведения, часова зона и количеството на осъществените продажби на марката съответно на 1 литър и 0.05 литра, но не е подписан от изготвилото го лице и не се установява адресатът му. Представен е и „Медиен план Интернет 2006” (л. 1468 от преписката) на клиент „Finlandia”, продукт „M. S.” и период два месеца. Видно от плана са предвидени публикации в електронни медии, а именно: dnes.dir.bg и life.dir.bg. Планът не е подписан от изготвилото го лице и не е установява, както неговия автор, така и адресата му. Досежно така представените документи съдът приема, че не се установява връзката им със спорните фактури и обективизираните в тях доставки, поради което намира, че не установяват релевантни за спора факти.

В хода на съдебното производство, с молба от 12.06.2012 г. (л. 378 – 379) са представени в превод документите, представени на чужд език по време на ревизионното производство, както и допълнителни писмени доказателства за 2006 г. (папка I). Като извърши преглед на същите, съдът установи, че в папката се съдържат част от процесните ДФ, приемо-предавателни протоколи, включително такива, които не са представени в хода на ревизионното производство, кореспонденция по имейл, копия на статии във връзка с отразяване в медиите на събития, сходни на упоменатите в спорните ДФ, снимки от проведени рекламни събития, презентации и др. Част от представената в превод кореспонденция представлява бюджети и разходи на

различни събития, проведени през 2006 г., а именно: „С. Комфорт промоции с шейкър и гребло 2006“; „Бюджет турне с мотори на „Д. Д.“ за откриване на С.“; „Изработване на тениски Д. Д.“; „Футболни промоции на „Д. Д.“ 2006“; „Концерт на „Д. Д.“, S., 22.09“; „Изработване на кутия с прозрачен прозорец „Д. Д.“ 1 л. + тениска“; „Д. Д.“ с „Б. Д.“ в П.“; „Д. Д.“ барбекю 08.07.2006“; „Голямо парти за рождения ден на „Д. Д.“ 2006“; „Промоции за рождения ден на „Д. Д.“ 2006“; „Търговски каталог“; „Проект клуб на барманите 2006“; „Производство на брандирани тениски за водка „Ф.“; „Купа водка „Ф.“ 2006“; „Промоции и мостри за ледените партита на водка „Ф.“ – зимни курорти 2006“; „В. „Финладия“, Среднощно слънце` 06, финално събитие“ и др. като същите са оформени в табличен вид, съответно с графи: дейност, дни, брой, единична цена, крайна цена. Приложените презентации съдържат параметри на съответната промоция, във връзка с която са изготвени, цели, механизъм, оценка на проведената промоция и др.

След като извърши обстоен анализ на така представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира, че по отношение на така изброените документи и фактурираните по спорните ДФ от доставчика услуги, не може да се направи категоричен извод за наличие на връзка между тях. От предмета на описаните по-горе ДФ не се установява каква именно услуга е обективизирана в тях, респективно се твърди, че е осъществена. Представената за водена между жалбоподателя и доставчика кореспонденция (доколкото се установява, че е водена именно между тях) не доказва, че спорните услуги, за които се твърди, че са извършени от [фирма] са изпълнени въобще, още по – малко именно от него. Липсват и доказателства за зададени критерии за извършване на доставките съгласно даденото обяснение (л. 202 – 203 от преписката) във връзка с Искане за предоставяне на документи № 2553-00-505/21.02.2011 г., каквито според настоящия състав са били абсолютно необходими предвид предмета на твърдените доставки и с оглед изпълнението им.

В дадените по време на ревизията обяснения, а и в жалбата пред настоящата инстанция на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ се твърди, че няма сключен писмен договор с доставчика [фирма] и отношенията между жалбоподателя и него са оформяни съобразно нуждите на промоционалните кампании с поръчки по имейл и издаването на фактури, спецификации, приемно-предавателни протоколи. Според съда така изброените документи не могат да се приемат за безспорно доказателство, че фактурираните услуги са реално извършени от доставчика. Освен това обстоятелството, че между страните е водена кореспонденция не означава, че са предприети реални действия по изпълнение им от страна на доставчика.

От представените в хода на ревизионното производство и пред настоящата съдебна инстанция доказателства, а именно снимки от събития и презентации, изготвени във връзка със съответното събитие, не може да се направи обоснован извод, че доставките са изпълнени от [фирма]. Обстоятелството, че презентациите са върху бланка на „Hidalgo Promotions“ (предишно наименование на [фирма]) не доказва, че са изготвени именно от доставчика, както и не удостоверява момента на изработването им. Видно от съдържанието им те дават информация за механизма, целите, обхвата,

времето на провеждане на промоции, както и тяхната оценка, но не дават основание да се направи заключение, че същите могат да послужат за предаване, респективно приемане на работата, тъй като не е ясно от кой и кога са изготвени, както и липсва информация за лицето/ата, които са ги предали и приели. Дори да се приеме, че представената разбивка на дейности по отделните кампании с изброени конкретни дейности, определени по дни, брой, единична цена и крайна цена, оформени в табличен вид, действително представляват бюджет/и на процесните промоции/събития, то по делото не установи и доказва изпълнението на всяка една от тях. От ДФ е видно, че посоченият в тях предмет е твърде общ и не може да бъде отнесен към дейностите, предвидени за всяко от събитията, тъй като и те не са посочени конкретно.

На следващо място не се изясни по какъв начин са изпълнени услугите, които са свързани с „дизайн и производство на търговски каталог“ и „творческа работа и производство на коледен каталог“. Видно от начина, по който са определени тези услуги може да се направи извод, че се изисква влягане на интелектуален труд, който следва да бъде одобрен от възложителя преди да се пристъпи към производство на съответния продукт. Такива доказателства за изготвяне на проект и одобрението му не са представени по делото. По отношение на ДФ, в които е посочено, че са издадени във връзка с „първо плащане...“, „второ плащане...“ и „финално плащане...“ не се установи какви точно дейности покриват плащанията, тъй като само в някои от фактурите най-общо е посочено, че се касае за „организация и производство“, „агентска комисионна“, „организация специално събитие“, „организация промоции“. Жалбоподателят не ангажира доказателства, включително и гласни, за да установи и докаже по делото в какво се изразяват и какво включват цитираните дейности, мястото на провеждане (град, заведение и т.н), както и дали дейностите са проведени еднократно или в продължение на няколко дни. Освен това, дори да се приеме, че приобщените по делото таблици представляват бюджет/и на процесните кампании поради липсата на индивидуализиран предмет в ДФ и документи, от които да е видно как са възложени и приети услугите, е невъзможно да се направи преценка каква част от посочените в бюджетите дейности са изпълнени. Досежно фактурираните услуги, които включват провеждане на „промоции“, „промоционални събития“, „специални събития“ по делото не се установи и доказва, че същите действително са изпълнени от доставчика.

От доставчика са фактурирани и услуги с предмет „техническа подготовка на телевизионен рекламен клип за марката „Д. Д.“ и „техническа подготовка на телевизионен рекламен клип за марката „Ф. водка“. По отношение на същите не са представени никакви доказателства във връзка с изпълнението на услугите и в какво точно се състои фактурираната техническа подготовка.

В хода на съдебното производство се представи приемо-предавателен протокол (папка I), с предмет „плакати барманско състезание – FV – 200 броя; листовки FV барманско състезание – 10000 броя“ от 15.04.2006 г., но предвид липсата на индивидуализация на услугите посочени във фактурите, а и в плакатите, същият не може да бъде отнесен към никоя от тях. Не се установи и кои са лицата положили подписи за „предал“ и „приел“ и съответно в какво

качество. От представените документи в хода на ревизионното производство и пред настоящата съдебна инстанция се установява, че между „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” и [фирма] е установена практика кореспонденцията да се осъществява на английски език, като същото се отнася и за изготвянето на други документи (презентации, бюджети), а протоколът в отклонение от така установената практика (без да е изяснена причината за това) е изготвен единствено на български език.

Предвид всичко изложено съдът намира, че от представените по делото доказателства не се установява по несъмнен начин реалното изпълнение на процесните услуги от доставчика [фирма]. Липсват доказателства, от които да се установи и докаже, че от дружеството са предприети някакви действия по организиране и провеждане на промоциите/събитията. Предвид обстоятелството, че между „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” и [фирма] не е сключен договор и във връзка с характера, количеството и разнообразието от дейности, следва да се отбележи, че по делото не се представиха документи, от които да се направи категоричен извод, че процесните услуги са били възложени въобще на дружеството - доставчик. Ето защо, съдът намира, че изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за които се твърди, че са извършени от този доставчик, са правилни и законосъобразни. Представените ДФ не доказват реалното осъществяване на спорните услуги. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че посочените услуги са действително извършени. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит.

Съгласно чл. 63 ЗДДС (отм.) данъчен кредит е сумата от начислен ДДС на регистрирано лице за получена от него стока или услуга по облагаема доставка или за осъществен от него внос на стоки в рамките на данъчния период, която лицето има право да приспадне, освен когато ЗДДС (отм.) предвижда друго. Правото на данъчен кредит възниква само при спазване на предвидените в чл. 64 ЗДДС (отм.) кумулативни предпоставки, при липса на основанията по чл. 65 ЗДДС (отм.) и само ако между регистрираните по ЗДДС лица е осъществена реална облагаема доставка по смисъла на чл. 6 ЗДДС (отм.). Предпоставките, които следва да бъдат налице, за да се признае на получателя по доставката правото на приспадане на данъчен кредит, са посочени в чл. 64 ЗДДС (отм.). Установяването на реалността на доставките, обективирани в издадени фактури обаче, винаги представлява предпоставка за признаване правото на получателя да претендира приспадане на данъчен кредит. Това следва от разпоредбите на чл. 6, респ. чл. 63 ЗДДС (отм.), които въвеждат като основно изискване за възникване на посоченото материално право - осъществяването на доставка. Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури,

като законът допуска отклонение в случаите, когато не е начислен данъкът, да възникне право на данъчен кредит - арг. от чл. 64, ал. 2 и чл. 65, ал. 8 ЗДДС (отм.). Липсата обаче на реално осъществена доставка, както е в процесната хипотеза, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Предвид това, съдът намира, че законосъобразно със спорния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочените по-горе фактури, издадени през 2006 г.

Във връзка с отказано право на данъчен кредит по ДФ, издадени от този доставчик през 2007 г. в размер на 79069,02 лв. и през 2008 г. в размер на 80431,20 лв., съдът намира следното:

От доставчика са издадени следните фактури:

През 2007 г.:

- ДФ № 16 от 02.02.2007 г., на стойност 3950,35 лв. и начислен ДДС в размер на 790,07 лв., с предмет „Рекламни тениски „Ф. водка“; производство; агентска комисионна” (л. 1322 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 20 от 12.02.2007 г., на стойност 6812,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1362,40 лв., с предмет „Производство на рекламни китове брошури „Барманско училище” за марката „Ф. водка” (л. 1322 от преписката);

- ДФ № 50 от 16.03.2007 г., на стойност 291,50 лв. и начислен ДДС в размер на 58,30 лв., с предмет „Запис на телевизионен носител В. за 4 телевизии” (л. 1313 от преписката, обратна страна). От предмета на посочената фактура не се установява какво е съдържанието на записа и неговото времетраене. Неуточнено е и по делото не се приобщиха доказателства кои конкретно са телевизиите и дали се касае за излъчване на записите или единствено за запис на носител. Освен това липсват доказателства, от които да е видно какви правоотношения са възникнали с телевизиите и между кои субекти.;

- ДФ № 51 от 16.03.2007 г., на стойност 1448,80 лв. и начислен ДДС в размер на 289,60 лв., с предмет „Финално плащане организация промоции „А. Парти” за марката „Ф. водка” (л. 1313 от преписката);

- ДФ № 52 от 16.03.2007 г., на стойност 935,00 лв. и начислен ДДС в размер на 187,00 лв., с предмет „У. дизайн на мини сайт за марката „Ф. водка” (л. 1312 от преписката, обратна страна). Съдът намира, че предметът на доставката е неуточнен предвид липсата на конкретизация относно адреса на сайта, значението на понятието „мини сайт” и данни относно приложението му, предвид липсата на доказателства за конкретното му съдържание, както и на такива, които да удостоверят, че изготвеният продукт е одобрен от страна на възложителя.

- ДФ № 54 от 21.03.2007 г., на стойност 3702,60 лв. и начислен ДДС в размер на 740,52 лв., с предмет „Производство на 500 броя рекламни тениски за марката „Ф. водка” по проект „Училище за бармани” (л. 1312 от преписката);

- ДФ № 59 от 27.03.2007 г., на стойност 547,44 лв. и начислен ДДС в размер на 109,49 лв., с предмет „Промоционални активности „Д. енд мюзик” за марката „Д. Д.” (л. 1311 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 67 от 03.04.2007 г., на стойност 3267,00 лв. и начислен ДДС в размер на 653,40 лв., с предмет „Производство на рекламни китове - брошури „Барманско училище” за марката „Ф. водка” (л. 1628 от преписката);

- ДФ № 73 от 06.04.2007 г., на стойност 12612,80 лв. и начислен ДДС в размер на 2522,56 лв., с предмет „Първо плащане, организация на специално събитие – „Барманско състезание” за марката „Ф. водка” (л. 1310 от преписката);
- ДФ № 76 от 13.04.2007 г., на стойност 774,90 лв. и начислен ДДС в размер на 154,98 лв., с предмет „Организация промоция „Ф. А. Парти” – П. 04.04.2007 г. (л. 1309 от преписката);
- ДФ № 77 от 13.04.2007 г., на стойност 142,50 лв. и начислен ДДС в размер на 28,50 лв., с предмет „Организация промоция „Д. Д. – С. 09.04.2007 г.” (л. 1308 от преписката);
- ДФ № 78 от 18.04.2007 г., на стойност 7555,02 лв. и начислен ДДС в размер на 1511,00 лв., с предмет „Финално плащане, организация на специално събитие – барманско състезание за марката „Ф. водка” (л. 1308 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 79 от 18.04.2007 г., на стойност 3610,00 лв. и начислен ДДС в размер на 722,00 лв., с предмет „Дизайн, предпечат, производство и логистика на рекламни материали за закачане върху бутилка за марката „Ф. водка” по проект „М. сън” (л. 540 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 542 от преписката) от 22.04.2007 г., съставен, за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” 15000 броя рекламни материали за закачане върху бутилка „Ф. Водка” (neck hangers). С административната преписка са представени копия на рекламни материали (л. 544 – 545 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните материали доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото екземпляри с одобрени от възложителя;
- ДФ № 80 от 18.04.2007 г., на стойност 2295,00 лв. и начислен ДДС в размер на 459,00 лв., с предмет „Корекции, предпечат и производство на барманска брошура по проект „Барманско училище” за марката „Ф. водка” (л. 730 от преписката, обратна страна). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 733 от преписката) от 20.04.2007 г., съставен за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” 500 броя брошури „Ф. Барманско училище”. Копие от брошура е приложено на л. 735 – 762 от преписката, за която не се установи безспорно, че е именно копия на фактурираните брошури доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото екземпляри с одобрения от възложителя;
- ДФ № 86 от 02.05.2007 г., на стойност 225,36 лв. и начислен ДДС в размер на 45,07 лв., с предмет „Дизайн и производство на търговска листовка” (л. 1306 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 93 от 07.05.2007 г., на стойност 718,20 лв. и начислен ДДС в размер на 143,64 лв., с предмет „Мениджмънт на демонтаж на рекламно съоръжение” (л. 1306 от преписката);
- ДФ № 94 от 07.05.2007 г., на стойност 225,50 лв. и начислен ДДС в размер на 45,10 лв., с предмет „Запис на рекламен видеоклип за марката „Ф. водка” на

60 диска” (л. 1305 от преписката, обратна страна). Видеоклипът не е представен по делото;

- ДФ № 95 от 07.05.2007 г., на стойност 120,00 лв. и начислен ДДС в размер на 24,00 лв., с предмет „К. по предпечат на прескарета за марката „Ф. водка” (л. 1305 от преписката). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективизираната доставка;

- ДФ № 96 от 07.05.2007 г., на стойност 45,00 лв. и начислен ДДС в размер на 9,00 лв., с предмет „К. на предпечат на прескарета за марката „Д. Д.” (л. 1304 от преписката, обратна страна). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективизираната доставка;

- ДФ № 119 от 04.06.2007 г., на стойност 114,00 лв. и начислен ДДС в размер на 22,80 лв., с предмет „Хонорар на актьор за запис на радио клип за марката „Д. Д.” (л. 1304 от преписката). По делото не е представен изготвеният в изпълнение на тази доставка радиоклип. От съдържанието на посочената фактура не става ясно кой е актьорът и на базата на какви правоотношения е извършена услугата. В ДФ, като единична и обща цена е посочен еднакъв размер на възнаграждение, във връзка с което не може да се направи извод как е определен фактурираният хонорар - на секунда или на минута и съответно каква е цената за единица време. Освен това липсват доказателства за това дали радио клипът е излъчван, какво е времетраенето му, колко пъти е излъчен и по кои радиостанции;

- ДФ № 120 от 04.06.2007 г., на стойност 821,60 лв. и начислен ДДС в размер на 164,32 лв., с предмет „Производство на рекламни банери със стоки за марката „Ф. водка” (л. 1303 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 121 от 04.06.2007 г., на стойност 18270,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3654,00 лв., с предмет „Първо плащане организиране на промоция „Ф. М. сън” за марката Ф. водка” (л. 1303 от преписката);

- ДФ № 124 от 08.06.2007 г., на стойност 4841,00 лв. и начислен ДДС в размер на 968,20 лв., с предмет „Дизайн и производство на коктейлни менюта за заведения за марката „Ф. водка” (л. 1321 от преписката). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективизираната доставка;

- ДФ № 165 от 04.07.2007 г., на стойност 7659,60 лв. и начислен ДДС в размер на 1531,92 лв., с предмет „Първо плащане организация на специално събитие „Д. Д. Барбекю” (л. 1320 от преписката);

- ДФ № 166 от 04.07.2007 г., на стойност 1377,46 лв. и начислен ДДС в размер на 275,49 лв., с предмет „Дизайн и производство етикети вина 31 вида етикети по 2000 бр.” (л. 552 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 553 от преписката) от 10.07.2007 г., съставен, за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.”, както следва: 62000 броя етикети за вина (31 вида x 2000 бр.). Към административната преписка са приложени и копия на 28 вида етикети (л. 555

от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните етикети доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото екземпляри с одобрени от възложителя;

- ДФ № 169 от 10.07.2007 г., на стойност 5799,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1159,80 лв., с предмет „Специално плащане организация на специално събитие „Д. Д. Барбекю” (л. 1320 от преписката);

- ДФ № 170 от 10.07.2007 г., на стойност 390,39 лв. и начислен ДДС в размер на 78,08 лв., с предмет „Допълнително производство рекламни нек хенгъри за промоция „Ф. М. Сън” за марката „Ф. водка” (л. 1319 от преписката). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективираната доставка;

- ДФ № 173 от 12.07.2007 г., на стойност 21003,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4200,60 лв., с предмет „Второ плащане организация промоция „М. Сън” за марката „Ф. водка”; допълнително производство рекламни материали; мениджмънт; агентска комисионна производство” (л. 1319 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 200 от 06.08.2007 г., на стойност 3143,00 лв. и начислен ДДС в размер на 628,60 лв., с предмет „Първо плащане организация промоции S. C. лято 2007” (л. 570 от преписката);

- ДФ № 206 от 08.08.2007 г., на стойност 499,20 лв. и начислен ДДС в размер на 99,84 лв., с предмет „П. и производство на етикети за 6 вида вина /тираж 2000 бр. от вид” (л. 546 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 550 от преписката) от 12.08.2007 г., съставен с оглед установяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С” 12000 броя етикети за вина (6 вида x 2000 бр.). Към административната преписка са приложени и копия на шест вида етикети (л. 551 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните етикети доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото екземпляри с одобрени от възложителя;

- ДФ № 210 от 10.08.2007 г., на стойност 40000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 8000,00 лв., с предмет „Първо плащане организация на специално събитие „Ф. М. Сън” парти за марката „Ф. водка” (л. 1316 от преписката);

- ДФ № 224 от 23.08.2007 г., на стойност 17917,36 лв. и начислен ДДС в размер на 3583,47 лв., с предмет „Второ плащане организация на специално събитие „Ф. М. Сън” парти за марката „Ф. водка” (л. 1317 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 225 от 22.08.2007 г., на стойност 14103,50 лв. и начислен ДДС в размер на 2820,70 лв., с предмет „Трето плащане организация промоция „М. Сън” за марката „Ф. водка”; финално плащане мениджмънт; допълнително производство рекламни материали; логистика; криейтив, ПР мениджмънт; допълнителна АК производство” (л. 1315 от преписката);

- ДФ № 226 от 22.08.2007 г., на стойност 3250,45 лв. и начислен ДДС в размер

на 650,09 лв., с предмет „Второ плащане промоции „С. Комфорт” лято 2007 г.” (л. 571 от преписката);

- ДФ № 227 от 22.08.2007 г., на стойност 561,00 лв. и начислен ДДС в размер на 112,20 лв., с предмет „Производство рекламни тениски „Ф. Грейпфрут” за марката „Ф. водка”; производство и печат на 20 броя тениски; агентска комисионна производство” (л. 556 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 560 от преписката) от 25.08.2007 г., съставен, за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” 20 тениски „Ф. Грейпфрут”. По делото са представени и копия от скици на модели на тениски (л. 561 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните тениски доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото копия на скици с одобрени от възложителя;

- ДФ № 231 от 29.08.2007 г., на стойност 21479,76 лв. и начислен ДДС в размер на 4295,95 лв., с предмет „Първо плащане организация промоции „Д. Д. Рожден Ден” (л. 1315 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 232 от 29.08.2007 г., на стойност 2041,83 лв. и начислен ДДС в размер на 408,37 лв., с предмет „Организация и производство, промоционна активност за представяне на „Ф. грейпфрут” – В. 24.08.2007 г. (л. 562 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 566 от преписката) от 10.09.2007 г., съставен, за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” 4 броя промо екипи „Ф. Грейпфрут” – В. и 11 броя банери „Ф. Грейпфрут”. По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе към нея кое да е от представените по делото доказателства, включително посочения протокол;

- ДФ № 237 от 05.09.2007 г., на стойност 513,10 лв. и начислен ДДС в размер на 102,62 лв., с предмет „Финално плащане организация промоции „С. Комфорт” лято 2007 г.” (л. 575 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 578 от преписката) от 26.07.2007 г., съставен с оглед установяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” 2400 тейбъл тенти “S. С.”, за които съдът намира, че по делото не се установи и доказва връзката му с тази фактура;

- ДФ № 238 от 05.09.2007 г., на стойност 2820,30 лв. и начислен ДДС в размер на 564,06 лв., с предмет „Финално плащане организация промоции „М. Сън” за марката „Ф. водка”; агентска комисионна мениджмънт” (л. 1718 от преписката);

- ДФ № 242 от 10.09.2007 г., на стойност 11250,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2250,00 лв., с предмет „50% производство и печат на тениски „Ф. грейпфрут” (л. 1720 от преписката);

- ДФ № 243 от 10.09.2007 г., на стойност 3580,78 лв. и начислен ДДС в размер на 716,16 лв., с предмет „Производство на тента; агентска комисионна” (л. 1722 от преписката);

- ДФ № 257 от 19.09.2007 г., на стойност 51319,44 лв. и начислен ДДС в размер на 10263,89 лв., с предмет „Второ плащане организация промоции „Д. Д. Рожден ден” (л. 1725 от преписката);

- ДФ № 264 от 25.09.2007 г., на стойност 10625,38 лв. и начислен ДДС в

размер на 2125,08 лв., с предмет „Първо плащане организация на специално събитие „Д. Д. Рожден ден парти“ (л. 1744 от преписката);

- ДФ № 265 от 25.09.2007 г., на стойност 2966,03 лв. и начислен ДДС в размер на 593,21 лв., с предмет „Финално плащане организация специално събитие „Д. Д. Рожден ден парти“ (л. 720 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 725 от преписката) от 29.09.2007 г., с оглед удостоверяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 5 броя банери „J. Daniels“ Рожден ден, за които съдът намира, че по делото не се установи и доказва връзката му с тази фактура.

- ДФ № 277 от 15.10.2007 г., на стойност 11717,25 лв. и начислен ДДС в размер на 2343,45 лв., с предмет „Първо плащане организация и производство на рекламни материали за промоция „Ф. грейпфрут“ за марката „Ф. Водка“ (л. 1749 от преписката);

- ДФ № 278 от 05.10.2007 г., на стойност 687,28 лв. и начислен ДДС в размер на 137,46 лв., с предмет „Производство рекламни ризи „Ф. водка“ (л. 1751 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 592 от преписката) от 07.10.2007 г., съставен за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 22 броя рекламни ризи „Ф. Водка“ за ресторант „Да Р.“. По делото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв от възложителя;

- ДФ № 279 от 05.10.2007 г., на стойност 6039,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1207,80 лв., с предмет „Производство рекламни подложки за чаша, като вложки за вестник „Капитал“ 18000 броя за марката „Д. Д.“ (л. 1728 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 598 от преписката) от 14.10.2007 г., съставен с оглед удостоверяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 18000 броя рекламни подложки за чаши. С административната преписка е представена снимка на същите (л. 600 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните подложки доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото копия на подложки с одобрени от възложителя такива, както и доказателства за възникналите правоотношения с вестник „Капитал“;

- ДФ № 289 от 25.10.2007 г., на стойност 13500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2700,00 лв., с предмет „Второ плащане производство и печат на тениски „Ф. грейпфрут“, производство 1000 броя; агентска комисионна производство“ (л. 533 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 535 от преписката) от 14.10.2007 г., съставен с оглед удостоверяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 1000 броя тениски „Ф. Грейпфрут“. По делото са представени и копия на скици на модели на тениски (л. 539 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните тениски доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото копия на скици с одобрени от възложителя такива;

По делото е приобщено и копие на приемо-предавателен протокол (л. 536 от преписката) от 15.09.2007 г., съгласно който [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 1000 броя тениски „Ф. Грейпфрут“. Доколкото в този протокол фигурира единствено подпис за „предал“ съдът намира, че протоколът не установява предаването на посочените в него тениски.

- ДФ № 290 от 25.10.2007 г., на стойност 9411,51 лв. и начислен ДДС в размер на 1882,30 лв., с предмет „Второ плащане организация и производство на рекламни материали за промоция „Ф. грейпфрут“ за марката „Ф. Водка“ (л. 1735 от преписката);

- ДФ № 291 от 25.10.2007 г., на стойност 1461,50 лв. и начислен ДДС в размер на 292,30 лв., с предмет „Организация промоция на марката „Д. Д.“ в [населено място]“ (л. 1738 от преписката);

- ДФ № 299 от 08.11.2007 г., на стойност 13992,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2798,40 лв., с предмет „Производство на рекламни материали –папки, брошури и тениски за проект „Барманско училище“ за марката „Ф. водка“ (л. 1756 от преписката);

- ДФ № 306 от 16.11.2007 г., на стойност 14053,58 лв. и начислен ДДС в размер на 2810,72 лв., с предмет „Трето плащане организация и производство на рекламни материали за промоция „Ф. грейпфрут“ за марката „Ф. Водка“ (л. 1760 от преписката);

- ДФ № 309 от 26.11.2007 г., на стойност 171,00 лв. и начислен ДДС в размер на 34,20 лв., с предмет „Проект брендиране на зала за фитнес фестивал НДК за „Ф. грейпфрут“ (л. 1764 от преписката). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективизираната доставка;

- ДФ № 310 от 26.11.2007 г., на стойност 176,70 лв. и начислен ДДС в размер на 35,34 лв., с предмет „Организация семплинг „Ф. водка“ за откриване на ново заведение „Иглу“ 16.11.07“ (л. 1766 от преписката). По делото не се изясни предмета на спорната фактура, поради което съдът не може да отнесе кое да е от представените по делото доказателства към нея, а и с оглед установяване на реалното изпълнение на обективизираната доставка;

- ДФ № 323 от 05.12.2007 г., на стойност 198,70 лв. и начислен ДДС в размер на 39,74 лв., с предмет „Допълнителна промоция „Ф. грейпфрут“ 01.12.2007 г. (л. 1770 от преписката);

- ДФ № 324 от 05.12.2007 г., на стойност 1849,40 лв. и начислен ДДС в размер на 369,88 лв., с предмет „Агентска комисионна мениджмънт промоции „Ф. грейпфрут“ (л. 682 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 684 от преписката) от 09.12.2007 г., съставен за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“, както следва: 8 броя промо екипи „Ф. Грейпфрут“, 2 броя бутилки (3 м.) „Ф. Грейпфрут“, 2 броя банери „Ф. Грейпфрут“. Тъй като по делото не беше представен договор за агенство, съдът не може да установи връзката между тази фактура и така представения протокол;

- ДФ № 336 от 13.12.2007 г., на стойност 8229,62 лв. и начислен ДДС в размер на 1645,92 лв., с предмет „Финално плащане организация промоции „Д. Д. Рожден ден“ (л. 639 от преписката). Към същата е представен

приемо-предавателен протокол (л. 641 от преписката) от 25.10.2007 г., съставен с оглед удостоверяване, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“, както следва: 1 брой дървен промо щанд „Д. Д.“, 15 броя рамки за снимки, 1 брой дървен рафт от проект „Д. Д. Р.Д“. Тъй като по делото не беше представен договор за организация на промоции, съдът не може да установи връзката между тази фактура и така представения протокол;

- ДФ № 337 от 13.12.2007 г., на стойност 8475,28 лв. и начислен ДДС в размер на 1695,06 лв., с предмет „Организация и производство на специално събитие „Д. Д. Рожден ден“ в [населено място], 28-30.09.2007 г. (л. 620 от преписката);

- ДФ № 338 от 13.12.2007 г., на стойност 2155,00 лв. и начислен ДДС в размер на 413,00 лв., с предмет „Първо плащане организация промоции „Ф. А. Парти“ Б.“ (л. 782 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 790 от преписката) от 15.12.2007 г., съставен, за да удостовери, че [фирма] е предало на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ 200 броя плакати. Тъй като по делото не беше представен договор за организация на промоция, съдът не може да установи връзката между тази фактура и така представения протокол. С административната преписка са представени копия на плакати (л. 786 - 789 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на плакатите, посочени в протокола, доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото копия на плакати с одобрени от възложителя такива;

- ДФ № 339 от 13.12.2007 г., на стойност 460,00 лв. и начислен ДДС в размер на 92,00 лв., с предмет „Творческа работа по подготовка на коледна кампания за марката „Ф. водка“ - преса и радио“ (л. 671 от преписката);

- ДФ № 340 от 13.12.2007 г., на стойност 615,00 лв. и начислен ДДС в размер на 123,00 лв., с предмет „Творческа работа по подготовка на коледна кампания за марката „Д. Д.“ – преса и вложки“ (л. 615 от преписката);

- ДФ № 347 от 21.12.2007 г., на стойност 62,70 лв. и начислен ДДС в размер на 12,54 лв., с предмет „Б. заведение „Строежа“ за специално събитие за марката „Д. Д.“ (л. 518 от преписката)

- ДФ № 348 от 21.12.2007 г., на стойност 5821,20 лв. и начислен ДДС в размер на 1164,24 лв., с предмет „Производство „Д. Д.“ опаковъчна хартия с картички за вложки във в. „Капитал“ 18000 бр. (л. 512 от преписката). Към същата е представен приемо-предавателен протокол (л. 514 от преписката) от 30.11.2007 г., с оглед удостоверяване предаването от [фирма] на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“, на 18000 бр. опаковъчна хартия „Д. Д.“, 18000 бр. поздравителна картичка „Д. Д.“, 18000 бр. целуфан за опаковане. С административната преписка са представени копия на хартия за опаковане и копие на поздравителна картичка (л. 515 - 516 от преписката), за които не се установи безспорно, че са именно копия на фактурираните такива доколкото не се представиха доказателства за тяхната поръчка, предложение за дизайна и одобрението на такъв, респективно липсата на възможност за установяване от съда на идентичността на представените по делото копия на хартия за опаковане и копие на поздравителна картичка с одобрени от възложителя такива;

- ДФ № 349 от 21.12.2007 г., на стойност 642,96 лв. и начислен ДДС в размер на 128,59 лв., с предмет „Преводи на рекламни текстове за марки на „Б. Ф.“ („Ф. водка“, „Д. Д.“, вина)“ (л. 524 от преписката). В административната преписка се съдържат документи, под заглавието „Превод от английски език“ (л. 527 – 530). Съдът констатира, че текстът на английски език (или друг чужд език) не е представен, поради което по делото остана недоказано извършването на превод на този текст, респективно изпълнението на фактурираната доставка. Посочените документи представляват текст на български език във връзка характеристиките на различните видове вина предлагани от „Fetzer Vineyards“. По делото не се представиха текстове на български език и на чужд език във връзка останалите марки, посочени в ДФ, а именно „Ф. водка“, „Д. Д.“. Освен това, неизяснено по делото остана предназначението на превода и доколко е свързан с осъществяването от жалбоподателя доставки или неговата дейност.

През 2008 г.:

- ДФ № 355 от 11.01.2008 г., на стойност 948,90 лв. и начислен ДДС в размер на 189,78 лв., с предмет „Финално плащане организация промоции „Ф. А. Парти“ Б. (л. 1778 от преписката);

- ДФ № 356 от 11.01.2008 г., на стойност 130,35 лв. и начислен ДДС в размер на 26,07 лв., с предмет „Производство на три броя картини за марките Ф. Водка, Д. Д., С. Комфорт; производство на 3 визии каширани картони размер 50 x 70 см.; рамки; агентска комисионна производство 10%“ (л. 1780 от преписката);

- ДФ № 357 от 11.01.2008 г., на стойност 370,80 лв. и начислен ДДС в размер на 74,16 лв., с предмет „Организация проект „Коледни торбички“ за марката „Д. Д.“ (л. 1782 от преписката);

- ДФ № 359 от 28.01.2008 г., на стойност 528,80 лв. и начислен ДДС в размер на 105,76 лв., с предмет „Организация семплинг за марката „Ф. Водка“ 17.01.2008 г.“ (л. 1785 от преписката);

- ДФ № 361 от 01.02.2008 г., на стойност 8624,25 лв. и начислен ДДС в размер на 1724,85 лв., с предмет „Първо плащане организация и производство „Ф. А. Парти“ февруари 2008 г.“ (л. 1790 от преписката);

- ДФ № 368 от 14.02.2008 г., на стойност 15723,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3144,66 лв., с предмет „Първо плащане организация, творческа работа и производство на специален проект „Музикална програма Д. Д. – Битката на групите“ за марката „Д. Д.“ (л. 1794 от преписката);

- ДФ № 370 от 22.02.2008 г., на стойност 1935,50 лв. и начислен ДДС в размер на 387,10 лв., с предмет „Дизайн, преводи от английски и италиански, копирайтинг и предпечат на рекламна брошура за вина Б. Ф. за марките „Ф.“, „Бола“ и „С. Кътър“ (л. 1798 от преписката);

- ДФ № 373 от 25.02.2008 г., на стойност 4873,25 лв. и начислен ДДС в размер на 974,65 лв., с предмет „Финално плащане организация и логистика промоции „Ф. А. Парти – февруари 2008 г.“ (л. 1332 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 374 от 25.02.2008 г., на стойност 180,00 лв. и начислен ДДС в размер на 36,00 лв., с предмет „Творческа работа и дизайн на 4 карета и превод на ПР материал за печатни медии за марките Д. Д., Ф., У. Р. и Ф.“ (л. 1332 от

преписката). Освен посочената фактура по делото не се представиха други доказателства, от които да е видно, че извършената услуга е одобрена от възложителя, преди да бъде предадена за печат. Също така не се установи и доказва в кои печатни медии са публикувани каретата, в колко броя и каква е единичната цена на публикация. Липсват и доказателства за правоотношения с конкретни издания;

- ДФ № 386 от 13.03.2008 г., на стойност 248,00 лв. и начислен ДДС в размер на 49,60 лв., с предмет „Специално събитие Д. Д. за откриването на заведение „П. бар енд динър” (л. 1810 от преписката);

- ДФ № 387 от 13.03.2008 г., на стойност 825,74 лв. и начислен ДДС в размер на 165,15 лв., с предмет „Дизайн, производство на банери и брендиране на зала за специално събитие „Д. Д. – концерт 06.03.2008” (л. 1812 от преписката);

- ДФ № 390 от 14.03.2008 г., на стойност 444,70 лв. и начислен ДДС в размер на 88,94 лв., с предмет „Специално събитие Ф. Водка за Рождения ден на в. Труд (29.02.2008)” (л. 1814 от преписката). По делото не са представени доказателства за възникнали правоотношения с вестник „Труд”;

- ДФ № 392 от 21.03.2008 г., на стойност 13375,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2675,00 лв., с предмет „Второ плащане организация, логистика и творческа работа по специален проект „Музикална програма Д. Д. – Битката на групите” за марката „Д. Д.” (л. 1817 от преписката);

- ДФ № 397 от 31.03.2008 г., на стойност 21182,50 лв. и начислен ДДС в размер на 4236,50 лв., с предмет „Първо плащане организация, производство и творческа работа по проект „Пролетен бал Ф. Грейпфрут Водка” (л. 1821 от преписката);

- ДФ № 406 от 11.04.2008 г., на стойност 14851,23 лв. и начислен ДДС в размер на 2970,25 лв., с предмет „Финално плащане организация на специално събитие” (л. 1334 от преписката);

- ДФ № 407 от 11.04.2008 г., на стойност 28437,00 лв. и начислен ДДС в размер на 5687,00 лв., с предмет „Второ плащане организация, производство и творческа работа по специален проект „Пролетен бал Ф. Грейпфрут Водка” (л. 1334 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 416 от 29.04.2008 г., на стойност 10000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2000,00 лв., с предмет „Организация промоции С. Комфорт”. (л. 1333 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 417 от 29.04.2008 г., на стойност 37000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 7400,00 лв., с предмет „Авансово плащане по промоции „Ф. М. Сън” (л. 1333 от преписката);

- ДФ № 429 от 15.05.2008 г., на стойност 186,70 лв. и начислен ДДС в размер на 37,34 лв., с предмет „Организация семплинг „Ф. Водка” в Б. 01 май 2008 г. (л. 1331 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 430 от 15.05.2008 г., на стойност 195,00 лв. и начислен ДДС в размер на 39,00 лв., с предмет „К. такса за предпечат на рекламни карета и превод на статии м. Април и Май”. (л. 1331 от преписката);

- ДФ № 431 от 15.05.2008 г., на стойност 831,08 лв. и начислен ДДС в размер на 166,22 лв., с предмет „Логистика и промо материали до И.” (л. 1330 от преписката);

- ДФ № 435 от 16.05.2008 г., на стойност 19688,61 лв. и начислен ДДС в размер на 3937,72 лв., с предмет „Финално плащане организация, логистика и творческа работа по специален проект „Музикална програма „Д. Д. – Битката на групите” за марката „Д. Д.” (л. 1330 от преписката, обратна страна);
- ДФ № 463 от 18.06.2008 г., на стойност 675,00 лв. и начислен ДДС в размер на 135,00 лв., с предмет „К. такса за дизайн и предпечат на карета и рекламни визии за марките Д. Д. и Ф. за месец юни 2008 г.” (л. 1947 от преписката);
- ДФ № 464 от 18.06.2008 г., на стойност 196,70 лв. и начислен ДДС в размер на 39,34 лв., с предмет „Организация семплинг Д. Д. С. Барел на 03.06 в заведение Л. Л.” (л. 1949 от преписката);
- ДФ № 465 от 18.06.2008 г., на стойност 186,70 лв. и начислен ДДС в размер на 37,34 лв., с предмет „Организация семплинг Ф. в Б. на 01.05” (л. 1951 от преписката);
- ДФ № 473 от 24.06.2008 г., на стойност 1158,00 лв. и начислен ДДС в размер на 231,60 лв., с предмет „Дизайн и производство на 3000 броя коктейлни менюта по проект „Меню на шампионите” за марката „Ф. Водка” (л. 1954 от преписката);
- ДФ № 476 от 26.06.2008 г., на стойност 6941,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1388,20 лв., с предмет „Дизайн и производство на 4000 броя коктейлни менюта за марката „Ф. Водка” (л. 1965 от преписката);
- ДФ № 477 от 26.06.2008 г., на стойност 308,00 лв. и начислен ДДС в размер на 61,60 лв., с предмет „Производство на 4000 листа с рецепти към коктейлни менюта за марката „Ф. Водка” (л. 1967 от преписката);
- ДФ № 478 от 26.06.2008 г., на стойност 432,00 лв. и начислен ДДС в размер на 86,40 лв., с предмет „Организация и производство за събитие „Д. Д.” в заведение „П.” – 22.06 (л. 1794 от преписката);
- ДФ № 479 от 26.06.2008 г., на стойност 746,70 лв. и начислен ДДС в размер на 149,34 лв., с предмет „Производство на 6 секундна спонсорска телевизионна заставка за марката „Д. Д.” (л. 1971 от преписката). Заставката не е представена по делото на електронен или друг носител. Не се установи и доказва дали също така дали е излъчвана и в кои медии;
- ДФ № 480 от 26.06.2008 г., на стойност 6739,75 лв. и начислен ДДС в размер на 1347,95 лв., с предмет „Първо плащане организация, производство и ПР за специално събитие „Д. Д. Барбекю” (л. 1973 от преписката);
- ДФ № 493 от 14.07.2008 г., на стойност 8873,30 лв. и начислен ДДС в размер на 1774,66 лв., с предмет „Финално плащане организация, производство и ПР за специално събитие „Д. Д. Барбекю” (л. 1980 от преписката);
- ДФ № 494 от 14.07.2008 г., на стойност 5666,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1133,20 лв., с предмет „Второ плащане организация, производство и логистика промоции „Ф. М. Сън 2008” (л. 1976 от преписката);
- ДФ № 495 от 14.07.2008 г., на стойност 29826,75 лв. и начислен ДДС в размер на 5965,35 лв., с предмет „Първо плащане организация, производство и логистика на специално събитие „Ф. М. Сън 2008” с С. В. (л. 1978 от преписката);
- ДФ № 505 от 28.07.2008 г., на стойност 9736,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1947,20 лв., с предмет „Дизайн и производство на рекламни материали „Д. & Кола” за промоционни активности” (л. 1958 от преписката);

- ДФ № 506 от 28.07.2008 г., на стойност 6045,80 лв. и начислен ДДС в размер на 1209,16 лв., с предмет „Първо плащане записи в студио, обработка на песни и запис на 10000 рекламни компакт диска за промоционален проект „Д. Д. – Битката на бандите“ (л. 1960 от преписката). Освен ДФ по делото не бяха приобщени никакви други доказателства във връзка с фактурираната услуга, в това число не се установи каква обработка на песни е осъществена и кое е студиото, в което е извършена, за колко часа или минути е наето и съответно каква е единичната цена за единица време запис;

- ДФ № 515 от 08.08.2008 г., на стойност 10049,20 лв. и начислен ДДС в размер на 2009,84 лв., с предмет „К., производство и логистика дървени тенти „Меню на шампионите за „Ф. водка“ (л. 1329 от преписката);

- ДФ № 516 от 08.08.2008 г., на стойност 34925,13 лв. и начислен ДДС в размер на 6985,03 лв., с предмет „Второ плащане организация, производство, ПР и логистика на специално събитие „Ф. М. Сън 2008“ с С. В. (л. 1329 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 517 от 08.08.2008 г., на стойност 3954,20 лв. и начислен ДДС в размер на 790,84 лв., с предмет „Финално плащане организация, производство и логистика промоции „Ф. М. Сън 2008“ (л. 1328 от преписката);

- ДФ № 529 от 20.08.2008 г., на стойност 30000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 6000,00 лв., с предмет „Първо плащане организация на специално събитие „Д. Д. М. Експириънс в Н.“ (л. 1327 от преписката);

- ДФ № 530 от 21.08.2008 г., на стойност 10049,20 лв. и начислен ДДС в размер на 2009,84 лв., с предмет „Второ плащане организация на специално събитие „Д. Д. М. Експириънс в Н.“ (л. 1327 от преписката);

- ДФ № 534 от 29.08.2008 г., на стойност 47328,00 лв. и начислен ДДС в размер на 9465,60 лв., с предмет „Финално плащане организация на специално събитие „Д. Д. М. Експириънс в Н.“ (л. 1327 от преписката, обратна страна);

- ДФ № 535 от 29.08.2008 г., на стойност 6525,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1305,00 лв., с предмет „Организация на специално събитие „Д. Д. – музикален фест Б.“ (л. 1326 от преписката);

От представения по делото Action P. FV C. 2007 – В., хотел „Черно море“ (л. 767 – 770 от преписката) се установява, че са предвидени събития, които следва да се проведат в периода 14.04.2007 г. – 17.04.2007 г., като е направено разпределение на задачите по часове за всеки отделен ден. В него са определени начина и правилата на провеждане на барманско състезание на 16.04.2007 г. Посочено е, че ивентите се организират от екипа на „Hidalgo Promotions“. Съдът намира, че планът не установява релевантни за спора факти доколкото същият не съдържа данни и информация, от които да се направи извод, че е свързан с дейността на доставчика, обективизирана в спорните фактури и не е подписан и одобрен от представители на жалбоподателя и доставчика. Не се установява, освен това, от кое лице и в какво качество е изготвен. По делото не бяха приобщени документи, от които да е видно по какъв начин е възлагана работата, какво е естеството на възложените услуги, срокът на изпълнение, както и за чия сметка са всички разходи по организирането на събитията, включително нощувките на финалисти, бармани, гости и чия собственост е използваната апаратура.

От приобщената покана за състезание „J. Daniels барбекю” (л. 779 – 781 от преписката) е видно, че на 08 юли 2007 г. в Резиденция „Л.” е определено да се състои състезание на градинско парти с начален час 18:30. Към същата са приложени и правила на състезанието. По делото остана неизяснено по какъв начин са се записвали участниците, какъв е бил срокът за записване, тъй като от поканата това не се установява, както и не се представиха доказателства относно лицата, взели участие в състезанието. Не се приобщиха и документи, от които да се изясни за чия сметка са разходите, свързани с организацията – наем на резиденцията, продукти, възнаграждения на водещия и журито и т.н. Съдът намира, че поканата не установява релевантни за спора факти доколкото не съдържа данни и информация, от които да се направи извод, че е свързана с дейността на доставчика, обективизирана в спорните фактури.

По делото са приобщени копия на плакати за „грандиозно посрещане” на „Finlandia M. S.” в България (л. 796 - 798 от преписката), от които е видно, че е определено събитието да се проведена 18 август на северния плаж в Б. с начален час 21:00 и покана за посоченото събитие (л. 799 – 802 от преписката). От така представените документи не се установява, че събитието е организирано от доставчика или с негово съдействие, респективно, че в спорните фактури е фактурирана доставка във връзка с неговото провеждане. В хода на съдебното производство, с молба от 12.06.2012 г. (л. 378 – 379) са представени в превод документи, съставени на чужд език, както и допълнителни писмени доказателства за 2007 г. (папка II). След обстоен преглед на същите съдът установи, че в папката се съдържат част от процесните данъчни фактури, приемо-предавателни протоколи, включително такива, които не са представени в хода на ревизионното производство, кореспонденция по имейл, копия на статии във връзка с отразяване в медиите на някои от събитията, снимки от проведени рекламни събития, презентации и др. Част от представената в превод кореспонденция са и бюджети и разходи на различни събития, проведени през 2007 г., а именно: „Промоции на „Ф. Грейпфрут” 2007”; „Превод, изработване и дизайн на задни етикети за вина”; „Изработване и предпечат на задни етикети за вина”; „Изработване на брошури за Б. за проекта „Завършване на училище”; „Купа водка „Ф.” 2007”; „Коледна кампания” медии”; „Водка „Ф.” Среднощно слънце 2007, промоции на места за продажба и за консумация”; „Бюджет тениски”; „Ф.” ледени партита Б. „К. П.”; „Специално събитие „Ф.” Среднощно слънце 2007”; „Бюджет изработване на висящи етикети за бутилки на „Среднощно слънце”; „Бюджет производство ризи”; „Бюджет производство на тениски водка „Ф. Грейпфрут”; „Промоция на „Д. Д.” в А.” и др. като същите са оформени в табличен вид, съответно с графи: дейност, дни, брой, единична цена, крайна цена. Приложените презентации съдържат параметри на съответната промоция, във връзка с която са изготвени, цели, механизъм, оценка на проведената промоция и др. След преценка на така приобщените доказателства, съдът намира, че не се установи и доказва наличието на връзка между така изброените документи и фактурираните от доставчика услуги. От предмета на описаните по-горе ДФ не се установява какъв именно е предмета на доставката. Водената между жалбоподателя и доставчика кореспонденция (доколкото се установява, че е водена именно между представители не тези

дружества) не установява и не доказва, че спорните услуги, за които се твърди, че са извършени от [фирма] са изпълнени въобще, още по – малко именно от него.

По делото са приобщени две заявления за участие в конкурс „J. Daniels battle of the bands” – България 2008 (л. 1414 и л. 1410 от преписката). Приложени към тях са две декларации за участие в конкурса на групите „Mental Architects” (л. 1413) и „Collapso” (л. 1409 от преписката). От заявленията е видно, че конкурсът се организира за „млади рок групи”, като в тях са описани общите условия на конкурса и наградите за победителите, а именно: за класиралите се на първо място - ваучер за 5000,00 лв., който може да се използва за музикални инструменти, запис на CD или запис на видео клип; за второ място - ваучер на стойност 3000,00 лв. за музикални инструменти; за трето място – ваучер на стойност 1000,00 лв. за музикални инструменти. Видно от попълнените декларации (т. 13, л. 1412 и л. 1408 от преписката) участниците в конкурса, които спечелват награда „ваучер за музикални инструменти”, могат да вземат същите от производител/дистрибутор, посочен от спонсора, като същите ще бъдат брандирани с логото на „J. Daniels”.

Представени са и два протокола за връчване на награда (л. 1411 и л. 1407 от преписката), видно от които участниците могат да избират инструменти само от магазините на „Dyncord”, партньор в конкурса. Победителите са декларирали, че са получили избраните от тях инструменти от магазин на „Dyncord”, [улица] за първа награда, а спечелилите в категория „Награда на публиката” са декларирали, че са получили като награда електрическа китара, закупена и предоставена от организатора от „Dyncord”, партньор на конкурса. По делото не са приобщени никакви доказателства, от които да е видно, че „Dyncord” е бил партньор на конкурса. Не се установи и доказва също така, че жалбоподателят е възложил организацията на конкурса, не се представи обява за конкурса, доказателства за уведомяване на допуснатите до участие в конкурса участниците, такива за мястото, на което е проведен същият и участвалите групи. Не се установи начинът, по който групите са участвали в договарянето за участие в конкурса – чрез продуценти или лично, нито как е избран победителят в конкурса. В заключение съдът намира, че не се установи релеванността на представените доказателства към спора в тази част доколкото от тях не се установява съпричастността на жалбоподателя и доставчика към този конкурс и връзката му с коя да е издадените спорни фактури.

В хода на съдебното производство, с молба от 12.06.2012 г. (л. 378 – 379) са представени в превод документи, съставени на чужд език, както и допълнителни писмени доказателства за 2008 г. (папка III). След като извърши обстоен преглед съдът установи, че в папката се съдържат част от процесните данъчни фактури, приемо-предавателни протоколи, които не са представени в хода на ревизионното производство, кореспонденция по имейл, копия на статии във връзка с отразяване в медиите на някои от събитията, снимки от проведени рекламни събития, презентации и др. Част от представената в превод кореспонденция са и бюджети и разходи на различни събития, проведени през 2008 г., а именно: „Ф.” шампионско меню – дизайн и изработване”; „Ф.” шампионско меню – втора вълна – дизайн и изработване”;

„Бал на „Ф. Грейпфрут“; „Водка „Ф. Среднощно слънце`08 – промоции на места за консумация“, „Ф.“ – ледени партита, февруари 2008 (С., П., В., Б.)“; „Бюджет изработване на менюта за коктейли на водка „Ф.“; „Водка „Ф.“, Среднощно слънце`08 – финално събитие 18 август“; „Бюджет „Д. Д.“ барбекю – 05.07.2008“; „Оценка на разходите за комплект дискове за „Д. – битката на бандите“; „Изработване на материали на Д. и К. за търговски обекти“; „Мобилно преживяване на „Д. Д.“ 2008“; „Промоции на „С. Комфорт“ 2008“; „Брошура за вина на „Б. Ф.“, като същите са оформени в табличен вид, съответно с графи: дейност, дни, брой, единична цена, крайна цена.

Приложените презентации съдържат параметри на съответната промоция, във връзка с която са изготвени, цели, механизъм, оценка на проведената промоция и др. След преценка на така приобщените доказателства, съдът намира, че не се установи и доказва наличието на връзка и обвързаност между така изброените документи и фактурираните от доставчика услуги. От формулировката на предмета на описаните по-горе ДФ, издадени през 2007 г. и през 2008 г. не се установява каква именно е доставката. Водената между жалбоподателя и доставчика кореспонденция (доколкото се установява, че е водена именно между техни представители) не установява и не доказва, че спорните услуги, за които се твърди, че са извършени от [фирма] са изпълнени въобще, още по – малко именно от него.

В дадените по време на ревизията обяснения, а и в жалбата пред настоящата инстанция на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.“ се твърди, че няма сключен писмен договор с доставчика [фирма] и отношенията им са оформяни съобразно нуждите на промоционалните кампании с поръчки по имейл и издаването на фактури, спецификации, приемно-предавателни протоколи. К. се посочи вече по – горе относно ДФ, издадени през 2006 г., според съда тези документи не могат да се приемат за безспорно доказателство, че фактурираните услуги са реално извършени от доставчика. Освен това обстоятелството, че между страните е водена кореспонденция не означава, че са предприети реални действия по изпълнение на дейностите, във връзка с които е водена тя. От представените в хода на ревизионното производство и пред настоящата съдебна инстанция доказателства, а именно снимки от събития и презентации, изготвени във връзка със съответното събитие не може да се направи обоснован извод, че доставките са изпълнени от [фирма]. Фактът, че презентациите са върху бланка на „Hidalgo Promotions“ (предишно наименование на [фирма]) не доказва, че са изготвени именно от доставчика, както и не удостоверява момента на изработването им.

Видно от съдържанието им те дават информация за механизма, целите, обхвата, времето на промоциите, както и оценка на същите, но не дават основание да се направи заключение, че същите могат да послужат за предаване, респективно приемане на работата, тъй като не е ясно от кой и кога са изготвени, както и липсва информация за лицето/ата, които са ги предали и приели. Дори да се приеме, че представената разбивка на дейности по отделните кампании, с изброени конкретни дейности, определени по дни, брой, единична цена и крайна цена, оформени в табличен вид действително представляват бюджет/и на съответните промоции/събития, то по делото не установи и доказва изпълнението на всяка една от тях. От ДФ е видно, че

посоченият в тях предмет е общ и неиндивидуализируем, поради което не може да бъде отнесен към дейностите, предвидени за всяко от събитията, тъй като и те не са посочени конкретно.

По отношение на ДФ, с които са фактурирани рекламни материали – тениски, рекламни китове - брошури, рекламни банери, коктейлни менюта, етикети, рекламни ризи, рекламни подложки за чаша, опаковъчна хартия и др. - Съдът приема, че представените по делото приемо-предавателни протоколи към част от тези ДФ, от които не се установява кои са лицата положили подписи за „предал” и „приел” и съответно в какво качество, не доказват действителното предаване на описаните стоки. За да бъде прехвърлена собствеността върху последните, като родово определени вещи, следва да бъде извършена тяхната индивидуализация именно чрез предаването им. Не е достатъчно притежаването на данъчния документ, а е необходимо стоките и услугите по облагаемата доставка да са реално предадени от доставчика, респективно получени от получателя. В процения случай не са налице доказателства именно за прехвърляне правото на собственост върху фактурираните стоки.

Същите са вещи определени по своя род и моментът на прехвърляне на правото на собственост върху тези стоки и настъпването на данъчно събитие за целите на ЗДДС е свързан с тяхното индивидуализиране. По аргумент от чл. 24 от Закона за задълженията договорите, приложим и относно продажбата на стоки, индивидуализирането се извършва чрез отделянето, респективно предаването на стоките между продавача-доставчик и купувача-получател по доставката. В случая, както в хода на ревизията, така и пред настоящата съдена инстанция, не бяха представени доказателства за предаване на фактурираните стоки от доставчика [фирма] на жалбоподателя. Предвид липсата на доказателства за действителна размяна на престации не може да се направи извод, че е налице доставка на стоки по смисъла на чл. 6 ЗДДС, която да е основание за начисляване на данъка. Освен това по делото не се установи и доказа с какви критерии и изисквания е следвало да се съобразява доставчика при изработването на рекламните материали, как са сведени те до знанието му, както и къде са изработени тези материали, респективно предадени на жалбоподателя.

По отношение на ДФ, в които са обективирани услуги, свързани с „дизайн на рекламни материали за закачване върху бутилка”, „дизайн на търговска листовка”, „дизайн на коктейлни менюта за заведения”, „дизайн на етикети”, „дизайн на рекламни брошури” и др. - Видно предмета на доставките, съдът приема, че за осъществяването им е необходимо нарочно възлагане, респективно проектиране от изпълнителя и одобрение от възложителя, преди да се пристъпи към производство на съответния продукт, за което по делото не бяха представени каквито и да е доказателства, в това число разменена кореспонденция.

По отношение на ДФ, в които е посочено, че са издадени във връзка с: „първо плащане...”, „второ плащане...” „трето плащане.....”, „финално плащане....”, „организация промоция...”, „специално плащане, организация на специално събитие...”, „организация и производство...”, „организация семплинг...” и „организация проект...” - Не се установи какви точно дейности

са осъществени в изпълнение на фактурираните услуги и какви дейности покриват плащанията. Само две от ДФ за 2007 г. най-общо конкретизират услугата като „мениджмънт, допълнително производство на рекламни материали, логистика, криейтив, PR мениджмънт, допълнително АК производство” и „допълнително производство рекламни материали, мениджмънт, агентска комисионна производство”. Жалбоподателят не ангажира доказателства, включително гласни доказателствени средства, за да установи и докаже в какво се изразяват и какво включват цитираните дейности, мястото на провеждане (град, заведение и т.н.), еднократното им или многократно провеждане и как е определена цената на всяка от тях. Освен това поради липсата на сключен договор между жалбоподателя и доставчика за изпълнение на фактурираните дейности, съдът констатира, че неизяснено остана за чия сметка са направените разходи във връзка с организацията на събитията. Предвид изложеното не може да се направи обоснован извод, че фактурираните услуги, действително са изпълнени от доставчика.

Във връзка с доставката по ДФ № 348 от 21.12. 2007 г. с предмет „Производство „Д. Д.” опаковъчна хартия с картички за вложки във в. „Капитал” 18000 бр.” не се представиха никакви доказателства на базата на какви правоотношения рекламните продукти са влагани във вестника и дали това се е случило еднократно, в един брой или в няколко броя.

Предвид всичко изложено съдът намира, че от представените по делото доказателства не се установява по несъмнен начин реалното изпълнение на процесните услуги от доставчика [фирма]. Не се приобщиха доказателства с оглед установяване предприемането на каквито и да е действия по организиране и провеждане на промоциите/събитията от него. Предвид обстоятелството, че между „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” и [фирма] не е сключен договор и след като съобрази предмета на дейност на жалбоподателя и характера, количеството и разнообразието от фактурираните дейности, съдът намира, че по делото не се установи и докажа, че процесните услуги са били възложени и изпълнени от доставчика. Ето защо съдът направи извод, че заключението на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги и стоки, за които се твърди, че са извършени от този доставчик, са правилни и законосъобразни. Представените ДФ, към които не са приложени спецификации с оглед тяхната конкретизация, не доказват реалното осъществяване на спорните услуги.

В тази връзка дори да се приеме, че приобщените по делото таблици представляват бюджет/и на съответните кампании, именно поради липсата на индивидуализиран предмет в ДФ и документи, от които да е видно как са възложени и приети услугите/стоките, е невъзможно да се направи преценка каква част от посочените в бюджетите дейности са изпълнени и разплатени и каква част не са. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че посочените услуги са действително извършени. По всички изложени причини, правилно и законосъобразно, предвид разписаното в чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1

ЗДДС, във вр. с чл. 9, ал. 1 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактура не доказва реалното извършване на доставките. Фактурата следва да е придружена с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните доставки в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА, въпреки дадените от съда указания по разпределението на доказателствената тежест. Законодателят не предпоставя признаването на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реални стопански операции. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по спорните фактури, издадени през 2007 г. и 2008 г. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката, което в настоящия случай не беше направено.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактури, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 2084,46 лв., както следва:

- № [ЕГН] от 29.04.2008 г., на стойност 2207,43 лв. и начислен ДДС в размер на 441,49 лв., с предмет „1. PM5255UYL/барабани; 2. P. 5 R. Set/ чинели – комплект; 3. C750A/стойка; 4. SH-CH18R/чинели; 5. CYA-C/ стойка за чинели; 6. P.-1 E./4/калъф за барабан; 7. DS04/калъф за палки; 8. N2B/палки за барабани; 9. A18PC/чинел; 10. DT-22BK/столче за барабанисти” (л. 248 от преписката) - посочени са брой и единични цени на всеки от продуктите;

- № [ЕГН] от 29.07.2008 г., на стойност 2125,50 лв. и начислен ДДС в размер на 425,10 лв., с предмет „1. S112V; 2. 5BN; 3. EXL145; 4. EXL 115; 5. EXL165; 6. Капаро” (л. 249 от преписката) - посочени са брой и единични цени на всеки от продуктите;

- № [ЕГН] от 21.04.2008 г., на стойност 2626,46 лв. и начислен ДДС в размер на 525,29 лв., с предмет „1. 030-1210-506/ ел. китара; 2. Капаро” (л. 250 от преписката) - посочени са брой и единични цени на всеки от продуктите.

Видно от РД, в хода на ревизията е установено, че предмет на доставките по фактурите, издадени от [фирма] са музикални инструменти. За доказване предназначението на извършените разходи и връзката им с икономическата дейност на ревизираното лице, последното е представило документи и писмени обяснения. Съгласно същите музикалните инструменти са били закупени с цел награден фонд във връзка с конкурс, проведен с цел популяризирането и рекламирането на марката „J. Daniels”. Музикалният конкурс „J. Daniels B. of the Bands” е проведен през 2008 г и е организиран от

[фирма], като музикалните инструменти са предадени на групите-победители в конкурса. Във връзка с предаването на инструментите на наградените са представени: 1. Протокол от 10.05.2008 г за връчване на награда на победител в категорията „Награда на публиката” - електрическа китара закупена и предоставена от организатора DINACORD, партньор на конкурса; 2. Протокол от 25.07.2008 г за връчване на награда на победител в конкурс, който приема ваучер за голямата награда в размер на 5000,00 лв.

Победителят е избрал да използва паричната награда за музикални инструменти, които могат да бъдат избрани и получени само от магазините на DINACORD, партньор на конкурса; 3. Заявление за участие, съгласно което победителят в конкурса получава ваучер на стойност 5000,00 лв., класиралата се на второ място група получава ваучер на стойност 3000,00 лв. за музикални инструменти и за класираната на трето място - ваучер на стойност 1000,00 лв. за музикални инструменти. След анализ на представените документи и предвид приложимата нормативна уредба, ревизиращите органи са приели, че представените документи за музикален конкурс не доказват по никакъв начин участието на ревизираното лице „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” като организатор или спонсор. Констатирани са, че не са отчетени съотносими приходи във връзка с процесните стоки, както и че същите не се използват за облагаеми доставки, а по скоро биха могли да се третират като дарение. Направено е заключение, че доставките попадат в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, според която правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от същия закон, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик фактури, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” е счтено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е направил извод, че спорните доставки попадат в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС. Възраженията на ревизираното лице за изпълнение изискванията на определението „разходи за реклама”, регламентирани в § 1, т. 33 ЗКПО, тъй като закупените инструменти са използвани за рекламната дейност на клона, свързани са с неговата икономическа дейност и се използват за осъществяване на доставки към [фирма], са счтени за неоснователни.

За да се произнесе по жалбата клона, ответникът е приел за правилен извода на органа по приходите, издал РА, че спорните доставки попадат в хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, вследствие на което правилно и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2084,46 лв. Изразил е становище, че по смисъла на ЗКПО, разходи за реклама, съгласно § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на закона, са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност. Според ответника правилно решаващият орган е направил извод, че с представените документи за музикален конкурс не се доказва по никакъв начин участието на

ревизираното лице като спонсор или организатор. Отчел е и обстоятелството, че при ревизията е констатирана липсата на отчетени съотносими приходи във връзка с процесните стоки. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е отказано право на признаване на данъчен кредит, поради недоказване реалността на доставките, обективирани във фактурите, издадени от [фирма].

По – горе бяха обсъдени приобщените две заявления за участие в конкурс „J. Daniels battle of the bands” – България 2008 (л. 251 и л. 255 от преписката) и декларациите за участие в конкурса на групите „Mental Architects” (л. 252) и „Collapso” (л. 256 от преписката). След като констатира, че по делото не са приобщени никакви доказателства, от които да е видно, че „Dunacord” е бил партньор на конкурса, това че жалбоподателят е възложил организацията на конкурса, не се представи обява за конкурса, доказателства за уведомяване на допуснатите до участие в конкурса участниците, такива за мястото, на което е проведен същият и участвалите групи, съдът прие, че не се установява релевантността на представените доказателства към спора доколкото от тях не се установява съпричастността на жалбоподателя и доставчика към този конкурс и връзката му с коя да е издадените спорни фактури. Ето защо съдът приема, че спорните доставки на музикални инструменти не са свързани с икономическата дейност на жалбоподателя. Отделно от това, не се установи и доказва, че инструментите носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице.

При така установеното от фактическа страна относно доставки от [фирма], съдът приема от правна страна следното:

Правилни и законосъобразни са изводите на ревизиращите органи и на ответника, че от представените документи не се установява участието на жалбоподателя като спонсор и организатор на музикалния конкурс. По делото не бяха приобщени доказателства, от които да е видно, че на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.” е възложено организирането и провеждането на конкурса, както и такива, че [фирма] е било партньор на същия, съгласно посоченото в протоколите за връчване на наградите. От приетите по делото доказателства, а именно заявление за участие, декларация за участие и протокол за връчване на награда не се установява кой е действителният организатор на събитието. Освен това следва да се има предвид, че съгласно представените по делото спорни фактури № 368 от 14.02.2008 г., № 392 от 32.03.2008 г. и № 435 от 16.05.2008 г., издадени от [фирма] на жалбоподателя във връзка с организирането на посочения конкурс и липсата на конкретно възлагане от страна на последното, не може да се направи категоричен извод за това кое от двете дружества е спонсор и организатор и в тази връзка на какво основание са издадени спорните фактури от [фирма] на „Б. Ф. – клон С. Л.Л.С.”.

С разпореждане от 06.02.2012 г. (л. 94 – 95 от делото, том 1), връчено на 14.02.2012 г. на жалбоподателя беше указано да представи заверен препис на спорните фактури, както и да ангажира други доказателства. Въпреки това не се представиха всички фактури (№ 9000390 от 03.07.2008 г. и № 9000434 от 29.07.2008 г.), издадени от [фирма], както и договора с [фирма]. По отношение на доставките, за които не са представени посочените спорни

фактури, съдът намира, че не е изпълнено и условието на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС за признаване на правото на данъчен кредит, което е свързано с притежаването на данъчен документ (фактура) от страна на съответния пряк доставчик, за който се претендира да го е издал.

На основание 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 и чл. 74 от този закон, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, претендиращо данъчния кредит. В настоящия случай жалбоподателят не ангажира доказателства, от които по несъмнен начин да се установи, че музикалните инструменти са използвани за извършваната от него икономическата дейност, която се състои в извършване на маркетинг, реклама, пазарно проучване и други услуги, свързани с рекламирането на алкохолните напитки на „Б. Ф.“, тъй като по делото въобще не се установи и доказва провеждането на събитията, във връзка с които се поддържа, че са раздадени наградите и участието в тях на жалбоподателя, [фирма] и на [фирма]. Не се представиха доказателства, от които по несъмнен начин да се установи връзката между спорните доставки и предмета на дейност на жалбоподателя. Предвид обстоятелството, че по делото не се приобщиха документи, от които да е видно, че музикалните инструменти са използвани за последващи облагаеми доставки не може да се направи категоричен извод, че същите са били предназначени за извършваната от ревизираното лице икономическа дейност.

По делото е допусната, назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, извършена от вещо лице Г. А. А. (л. 394 – 481, том 2). Заключение на експертизата е прието от съда като неоспорено от страните. Видно от него при проверка осчетоводяването на фактурите в счетоводството на [фирма] е установено, че издадените на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С. фактури са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика, за съответните данъчни периоди. Вещото лице е установило още, че е налице отразяване на приходи при доставчика по процесните фактури, издадени на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С., в съответните отчетни периоди. Досежно осчетоводяването на разходи във връзка с прихода по спорните фактури е констатирано, че поради недостатъчна счетоводна информация, а именно неприложени счетоводни регистри (сметки) от група 60 с аналитична разшифровка на разходите, които да се основават на съответни на тях документи, експертизата не може да даде отговор, дали са осчетоводени от [фирма] разходи и какви във връзка с прихода по процесните фактури, издадени от доставчика на „Б. - Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С.. По отношение на поставените задачи, свързани с доставките от [фирма], вещото лице е установило, че са налице извършени плащания по сметките на доставчика от страна на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С. по спорните фактури. От експертизата е видно, че от страна на счетоводната къща, в която се води счетоводството на доставчика, не е предоставена информация, дали са осчетоводени разходи във връзка с прихода по процесните фактури, издадени на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С.. На останалите въпроси вещото лице също не е дало категоричен отговор, тъй като не са му предоставени всички необходими за това

документи.

Видно от заключението на експертизата по счетоводните регистри (сметки) на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С. са налице счетоводни записвания по осчетоводяването на разходи за доставки (покупки) и приходи от доставки (продажби) на рекламни и маркетингови услуги. Според експертизата, *по счетоводни данни*, е установена съпоставимост между приходите и разходите от покупко – продажби на рекламни и маркетингови услуги по фактури, издадени от „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С. на [фирма] (приходи) и по фактури, издадени от доставчици, в това число от [фирма], на „Б.-Ф. У. Л.Л.С.“ – клон С. (разходи) в рамките на цялостната дейност в съответни отчетни периоди. Формиран е положителен резултат (счетоводна печалба) от дейността, който е видим при съпоставката на приходите и разходите по марки в отделните отчетни периоди. Съставна част от разходите по отчет, са тези по фактури, издадени от [фирма], които няма как да се съпоставят със съответна част от приходите по фактури, издадени на [фирма], защото [фирма] не е единственият доставчик, а клиентът на услугите е само един.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице по поставените задачи досежно счетоводното отчитане на дружествата [фирма] и [фирма], но то не променя взетото по – горе становище за липса на доставки по всички спорни фактури и липсата на предпоставки за признаване право на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма].

По Закона за корпоративното подоходно облагане:

1. Относно увеличаване на финансовия резултат със суми по фактури, издадени от [фирма] през 2006 г. в размер на 284729,64 лв., през 2007 г. със сума в размер на 395345,03 лв. и през 2008 г. със сума в размер на 402155,96 лв. съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

1.1 По делото са приобщени фактури, рекламни материали и други доказателства, описани по-горе в настоящото решение в частта по ДДС.

Досежно увеличаване на финансовия резултат за 2006 г. със сума в размер на 284729,64 лв.:

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и са свързани с издадени на жалбоподателя фактури с разнороден предмет на доставките. Основанията на ревизиращия екип за отказа на данъчен кредит за разглеждания период относно доставки, за които се твърди, че са осъществени от [фирма] бяха изложени по-горе, поради което не следва да се излагат отново. В съответствие с формулираните изводи в частта на установените задължения по ЗДДС са определени и задълженията по реда на ЗКПО. Ревизиращите органи, изготвили РД, са посочили, че непредставянето от страна на [фирма], в качеството му на изпълнител, на документи, доказващи извършени реални услуги обуславят извода, че такива не са налични в дружеството и последното не е фактически изпълнител на услугите. Предвид изложеното в РД е направена констатация, че е налице хипотезата на чл. 15, ал. 3, т. 2 ЗКПО (отм., в редакцията, публикувана в ДВ бр. 119 от 2002 г.) за заплащане на възнаграждение за услуги, без те да са реално осъществени. Взет е предвид определения в чл. 15, ал. 2 ЗКПО (отм.,

в посочената редакция) механизъм, който следва да се приложи, за да се игнорира резултата от сделките, сключени с цел отклонение от данъчното облагане. Във връзка с това, на основание чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 2 ЗКПО (отм., в посочената редакция) е направено предложение да бъде увеличен финансовия резултат със сума в размер 284729,64 лв. по процесните сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат за 2006 г. със сумите по издадените от [фирма] ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. – клон С. Л.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е счел, че направените в РД изводи са правилни и на основание чл. 23, ал. 2, т. 13, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 2 ЗКПО (отм., в посочената редакция) законосъобразно е направено предложение финансовият резултат да бъде увеличен с отчетените разходи в размер на 284729,64 лв. по процесните сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. Изводите на органа по приходите досежно отказа на данъчен кредит за разглеждания период относно доставки, за които се твърди, че са осъществени от [фирма] бяха изложени по-горе, поради което не следва да се разглеждат отново.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е приел, че след като не са представени документи, доказващи реалността на фактурираните доставки, то същите се явяват недоказани и за целите на ЗКПО финансовият резултат следва да се увеличи с недоказаните разходи. Във връзка с това е посочил, че на [фирма] са начислени възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени от дружество. По издадените фактури липсват реално извършени дейности, за които не е налице и насрещна престация. С отразяване в счетоводството на ревизираното лице на фактурите като разходи за услуги се е стигнало до намаляване на счетоводния и данъчния финансов резултат. Направил е извод, че за данъчни цели тези сделки се третират като отклонение от данъчно облагане по аргумент на чл. 15, ал. 3, т. 2 ЗКПО (отм., в сила за 2006 г.) По смисъла на тази разпоредби за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури издадени от [фирма].

При така установеното от фактическа страна, по т. 1.1. съдът приема от правна страна следното:

В нормата на чл. 14, ал. 1 ЗКПО (отм., но действала за процесния период) е разписано, че когато една или повече сделки са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, дължимият данък на лицата се определя, без да се взема под внимание частично или изцяло резултатът от тези сделки. В тази връзка чл. 15, ал. 3, т. 2 във връзка с чл. 15, ал. 2 ЗКПО (отм., в посочената релевантна редакция) предвижда, че когато счетоводният финансов резултат е намален със сумата на заплатени възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени, то финансовият резултат следва да бъде преобразуван в

посока увеличение с размера на осчетоводените разходи. Именно с оглед на така цитираните разпоредби чл. 23, ал. 2, т. 13 ЗКПО (отм., но действащ към процесния период) предвижда, че данъчната основа за облагане с данък по ЗКПО се получава след като счетоводния финансов резултат бъде увеличен с размера на разходите, съответно приходите, произтичащи от сделки или трансфери, съгласно глава първа, раздел IV ЗКПО (отм., но действащ към процесния период).

Във връзка с изложеното съдът намира преобразуването на финансовия резултат за 2006 г. със сумите по фактурите, издадени от [фирма] за законосъобразно. В настоящия случай не се установи и докажа реално изпълнение на услугите фактурирани от доставчика. По делото не се представи сключен договор между жалбоподателя и [фирма], както и документи, от които да е видно, че процесните услуги са възложени и респективно приети или други доказателства, от които да може да се направи обоснован извод, че доставчикът реално е изпълнил спорните услуги. Законът във всички случаи изисква, доказателства за реалност на доставката. Жалбоподателят не проведе главно доказване на твърдяните факти във връзка с процесната доставка по сключен между страните договор, включително чрез ангажиране на гласни доказателствени средства.

С издадените от този доставчик фактури са фактурирани множество и разнообразни услуги, като организиране на промоции/събития, производство на рекламни материали, печат, техническа подготовка на телевизионен рекламен клип и др., като за реалното им извършване не се ангажираха доказателства. Подробни мотиви в тази насока бяха изложени по-горе в настоящото решение в частта за ДДС. Предвид изложеното съдът намира, че фактурираните и осчетоводени като разход услуги не са реално извършени, което представлява именно предпоставката по чл. 15, ал. 3, т. 2 ЗКПО (отм., но действащ към процесния период) и органът по приходите в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал. 2, т. 13 ЗКПО (отм., но действащ към процесния период) законосъобразно е преобразувал счетоводния финансов резултат за 2006 г. и е определил допълнително дължим корпоративен данък за същата година. В този смисъл, РА в тази част, потвърден с решението на директора на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С. се явява законосъобразен.

1.2. Досежно увеличаване на финансовия резултат за 2007 г. със сума в размер на 395345,03 лв. и за 2008 г. със сума в размер на 402155,96 лв.:

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги” и са свързани с издадени на жалбоподателя фактури с разнороден предмет на доставките. Основанията на ревизиращия екип за отказа на данъчен кредит за разглеждания период относно доставки, за които се твърди, че са осъществени от [фирма] бяха изложени по-горе, поради което не следва да се излагат отново. В съответствие с формулираните изводи в частта на установените задължения по ЗДДС са определили и задълженията по реда на ЗКПО. Ревизиращите органи, изготвили РД, са посочили, че непредставянето от страна на [фирма], в качеството му на изпълнител, на документи доказващи извършени реални услуги обуславят извода, че такива не са налични и последното не е фактически изпълнител на услугите. Предвид

изложеното в РД е направена констатация, че са налице условията на чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО (в редакцията, публикувана в ДВ, бр. 105 от 2006 г.) за увеличаване на финансовия резултат с отчетени разходи в размер на 395345,03 лв. за 2007 г. и такива в размер на 402155,96 лв. за 2008 г. по процесните сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. Направен е и извод, че в разглеждания случай е приложима и разпоредбата на чл. 26, ал. 2 ЗКПО (в посочената редакция) за увеличаване на финансовия резултат поради неизпълнение на изискванията за документална обосновааност, регламентирани в чл. 10, ал. 2 ЗКПО за вярно отразяване на стопанската операция. Ревизиращият екип е посочил, че съгласно закона при неизяснени обстоятелства за извършените услуги и неосъществена стопанска операция разходът не е документално обосноваан.

Както се посочи по-горе с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат за 2007 г. и за 2008 г. по издадените от [фирма] фактури са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счтено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че направените в РД изводи са правилни и на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО (в посочената редакция) правилно е направено предложение финансовия резултат да бъде увеличен със сумата на разходите в размер 395345,03 лв. за 2007 г. и с 402155,96 лв. за 2008 г. по процесните сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. Изводите на органа по приходите досежно отказа на данъчен кредит за разглеждания период относно доставки, за които се твърди, че са осъществени от [фирма] бяха изложени по-горе, поради което не следва да се излагат отново. Органът по приходите е съобразил също така, че е налице е материалноправното основание за увеличаване на финансовия резултат с процесните разходи по чл. 26, т. 2 ЗКПО. При неизяснени обстоятелства за извършените услуги и неосъществена стопанска операция разходът не е документално обосноваан съгласно закона.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е приел, че след като не са представени документи, доказващи реалността на фактурираните доставки, то същите се явяват недоказани и за целите на ЗКПО финансовият резултат следва да се увеличи с недоказаните разходи. Във връзка с това е посочил, че на [фирма] са начислени възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени от дружество, което представлява отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО. В тези случаи данъчният финансов резултат следва да се определи, без да се вземат под внимание посочените сделки. С оглед на изложеното е направил извод, че сделките за фактурираните услуги са сключени при условия, които водят до отклонение от данъчно облагане. Търговските и финансовите взаимоотношения между ревизираното лице и [фирма] са при условия, които влияят върху размера на данъчния финансов резултат. По издадените фактури липсват реално извършени дейности, за които не е налице и насрещна престаия, а с отразяване в счетоводството на ревизираното лице на фактурите като разходи за услуги се е стигнало до намаляване на

счетоводния и данъчния финансов резултат. Ответникът е направил извод, че за данъчни цели тези сделки се третират като отклонение от данъчно облагане по аргумент на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО (в сила за ревизираните 2007 г. и 2008 г.). По смисъла на тази разпоредба за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Предвид това е счел, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат на жалбоподателя по фактури издадени от [фирма] за процесните 2007 г. и 2008 г.

При така установеното от фактическа страна, по т. 1.2. съдът приема от правна страна следното:

Предвид изложеното по-горе в решението досежно липсата на реално осъществени доставки от [фирма] за 2007 г. и 2008 г. съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки за приложението на чл. 16, ал. 1 ЗКПО, във вр. с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО (в релевантната редакция). Съгласно цитираната разпоредба е налице отклонение от данъчно облагане при заплащане на възнаграждение за услуга без тя да е реално осъществена. В настоящия случай не се установи и доказва реално изпълнение на услугите, фактурирани от доставчика. Подробни мотиви в тази насока бяха изложени по-горе в настоящото решение в частта по т. 1.1. по ЗКПО (отм.).

Предвид липсата на доказателства за реално извършени услуги от доставчика съдът намира, че осчетоводените разходи за тези услуги не могат да се признаят за данъчни цели. Сделките, на които не съответства реална стопанска операция следва да се квалифицират като такива, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение на данъчното облагане. Следователно е приложима разпоредбата на чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 ЗКПО (в релевантната редакция), според, която когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане, каквото се смята, че е заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Налице е отклонение от данъчно облагане във всички случаи, при които е осчетоводено заплащане на възнаграждение за услуги, които не са реално осъществени. В тези случаи финансовият резултат от тези операции не следва да бъде взет под внимание. Не е налице основание и за проверка относно пазарните цени на обичайни сделки от същия вид, защото реално не са осъществени услуги, тоест не е възможно да се определи пазарна цена на неизвършени услуги.

Предвид така изложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клона в посока увеличение в размер на 395345,03 лв. за 2007 г. и в размер на 402155,96 лв. за 2008 г., във връзка с фактури, издадени от [фирма], на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО и предвид обстоятелство, че са налице материалноправните предпоставки по чл. 26, т. 2 ЗКПО. В този

смисъл, РА в тази част, потвърден с решението на директора на Д"О.", сега Д"ОДОП" – С., се явява законосъобразен.

2. Относно увеличаване на финансовия резултат по фактури, издадени от [фирма] през 2008 г. със сума в размер на 10422,31 лв. съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са приобщени данъчни фактури и други доказателства описани по-горе в настоящото решение в частта по ДДС.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и са свързани с издадени на жалбоподателя фактури за музикални инструменти. За доказване предназначението на извършените разходи и връзката им с икономическата дейност на ревизираното лице жалбоподателят е представил документи и писмени обяснения, които са подробно посочени в РД и по – горе в настоящото решение в частта по ЗДДС за този доставчик. Ревизиращите органи, издали РД, са посочили, че съгласно § 1, т. 33 от допълнителните разпоредби на ЗКПО „Разходи за реклама“ са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност. Направили са констатация, че липсват доказателства за носители на търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице. Приели са, че представените документи за музикален конкурс не доказват по никакъв начин участието на ревизираното лице „Б. Ф. Л.Л.С. - клон С.“ като организатор или спонсор. Констатирани са, че не са отчетени съотносими приходи във връзка с процесните стоки. Предвид изложеното са направили предложение на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО (в релевантната редакция) да бъде увеличен финансовия резултат на клона с разходите в размер 10422,31 лв.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] фактури, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е съобразил § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО „Разходи за реклама“, констатирал е липсата на доказателства за носители на търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице и е счел, че на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО е налице основание за увеличаване на финансовия резултат с процесните разходи в размер на 10422,31 лв.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на закона. Взел е предвид, че предметът на дейност на „Б.-Ф. У. Л.Л.С. - Клон С.“, включва извършване на маркетинг, реклама, пазарно проучване и други услуги, свързани с рекламирането на алкохолните напитки на „Б. Ф.“ – САЩ. Приел е, че правилно в ревизионното производство е установено, че от представените документи за музикален конкурс не се доказва по никакъв начин участието на ревизираното лице като спонсор или организатор, както и това, че не са отчетени съотносими приходи

във връзка с процесните стоки и в тази връзка липсват доказателства за връзката на отчетените разходи с дейността на задълженото лице. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури издадени от [фирма] за процесната 2008 г. При така установеното от фактическа страна, по т. 2. съдът приема от правна страна следното:

В разпоредбата на чл. 26, т. 1 ЗКПО (в релевантната редакция) е разписано, че не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, несвързани с дейността. С издадените от [фирма] фактури са фактурирани различни музикални инструменти като за връзката им с икономическата дейност на лицето, претендиращо данъчния кредит не се ангажираха доказателства, за което подробни мотиви в тази насока бяха изложени по-горе в настоящото решение в частта за ДДС. В процесния случай жалбоподателят не ангажира доказателства, от които по несъмнен начин да се установява, че музикалните инструменти са използвани за извършваната от него икономическата дейност, която се състои в извършване на маркетинг, реклама, пазарно проучване и други услуги, свързани с рекламирането на алкохолните напитки на „Б. Ф.". По делото не бяха приобщени доказателства, от които по несъмнен начин да се установи връзка между спорните доставки и предмета на дейност на жалбоподателя.

Разходите за реклама съгласно § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО, са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност. Предвид цитираната разпоредба и направените констатации относно липсата на доказателства, че разходите за музикални инструменти са извършени съобразно посочените в разпоредбата цели, правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури издадени от [фирма] за процесната 2008 г. Ето защо в тази част спорния РА също се явява законосъобразен.

3. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени през 2003 г. в общ размер на 45482,83 лв. от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

3.1. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по данъчни фактури издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 129 от 01.06.2003 г. на стойност 8214,49 лв.;
- ДФ № 137 от 28.07.2003 г. на стойност 6992,09 лв..

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Доставките са свързани с *изследователски проект за „Потребление на алкохолни напитки „J. Daniels“*, съгласно договор от 22.05.2003 г. Предвиденият краен срок на разработване на изследователския проект и предаване на материалите от него е до 04.07.2003 г. - за изследователския доклад и до 10.07.2003 г. - за презентация. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата

спецификация, приложена към договора. Ревизиращите органи са приели, че съгласно приложимата нормативна уредба разработките имат характер на маркетингови проучвания, свързани с набиране на актуална специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, което да послужи за бъдеща търговска дейност на възложителя с оглед увеличаване на приходите.

Счели са, че кумулативно са изпълнени общите критерии за признаване на тези разходи за амортизируем дълготраен нематериален актив (ДНМА) съгласно счетоводното законодателство Н.-38 „Нематериални активи“ (ДВ бр. 22 от 2002 г.) и приложимата счетоводна политика на задълженото лице (ЗЛ), съгласно които ДНМА са установими нефинансови ресурси, които: 1. нямат физическа субстанция; 2. са със съществено значение при употребата им (в конкретния случай се използват за продажбата на рекламни услуги); 3. от използването им се очаква икономическа изгода. Според ревизиращите условията, на които трябва да отговаря един актив, за да се признае и отчете като дълготраен нематериален актив са: да отговаря на горепосочените критерии; при придобиването стойността на актива да може надеждно да се оцени; предприятието да очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

От ревизиращия екип е направен извод, че в случая проучванията се използват за продажбата на рекламни услуги за промоцията на продуктите на БФК, с цел увеличаване на приходите съгласно регламентираните в договора с клиента дейности. Посочено е, че съгласно чл. 22, ал. 6 ЗКПО (отм.) за целите на данъчното облагане дълготрайни активи са тези, които отговарят на критериите, залегнали в Закона за счетоводството (ЗС) и са със стойност по-ниска от следните две величини: определеният по реда на счетоводната политика на предприятието праг на същественост и първоначална оценка не по-малка от 500,00 лв. Предвид изложеното е направен извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (ДВ бр. 119 от 2002 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 15206,58 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

Както се посочи по-горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е съобразил, че правилно разходът е определен като разход за придобиване на ДНМА и на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО е преобразуван финансовия резултат, тъй като именно в тази разпоредба се отнасят разходите, неотчетени съгласно изискванията на ЗС.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил, че по смисъла на Н. 38 „Нематериални активи“ (ДВ бр. 22 от 2002 г.), нематериални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието, които: нямат физическа субстанция; са със съществено значение при употребата им и от използването им се очаква икономическа изгода. Отчел е, че съгласно т. 3.1. от Н. 38, един актив се класифицира за признаване и отчитане като нематериален актив, когато: отговаря на

определението за нематериален актив; при придобиването му може надлежно да се оцени; от използването на актива се очакват икономически изгоди. Взел е предвид също така, че съгласно чл. 14, ал. 1 ЗСч (в сила от 2002 г.), активите са дълготрайни, когато очакваната от тях икономическа изгода се черпи през повече от дванадесетмесечен период, а краткотрайни, когато очакваната от тях икономическа изгода се черпи еднократно или в рамките на дванадесет месеца. Съобразил е и разпоредбата на чл. 22, ал. 6 ЗКПО (отм., в редакцията му в сила през 2003 г.), в която е уредено че, за целите на данъчното облагане дълготрайни активи са тези, които отговарят на критериите, определени със ЗС и са със стойност по-ниска от следните две величини: определеният по реда на счетоводната политика на предприятието праг на същественост и първоначална оценка не по-малка от 500 лв., а съгласно чл. 22, ал. 7 ЗКПО (отм.) в същата редакция, е регламентирано, че за дълготрайните активи по ал. 6, които са отчетени като текущ разход при придобиването им в съответствие със счетоводната политика на предприятието, се начислява данъчна амортизация.

С оглед всичко изложено е направил заключение, че предвид изричната разпоредба на чл. 22, ал. 7 ЗКПО (отм., в посочената редакция), както и в съответствие с изискванията за изготвяне на данъчен амортизационен план за данъчни цели, по аргумент на чл. 22, ал. 5 ЗКПО (отм., в посочената редакция), независимо, че в съответствие със счетоводната политика на ревизираното лице са отчетени като текущи разходи, то за данъчни цели същите е следвало да се включат в данъчния амортизационен план, като за данъчни цели като разход следва да се признаят само амортизациите от тези активи.

С административната преписка по делото е приобщен договор от 22.05.2003 г. (л. 426 – 422 от преписката), сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител. Предмет на същия е разработка на *изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels”, с предвиден краен срок на разработване и предаване на материалите по него*. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация, неразделна част от договора. В нея са посочени следните точки: 1. „Типът на изследване” - персонално стандартизирано интервю по местоживееене; 2. „Извадка” - определени са броят и възрастовият обхват на населението за провеждане на интервютата; 3. „Въпросник” –изготвя се от възложителя на български език и се отпечатва и превежда от изпълнителя на английски език.

Посочено е, че продължителността на интервюто ще е около 60 минути; 4. „Полева работа” – интервютата се провеждат за срок от 14 дни от професионални интервюери от националната интервюерска мрежа на [фирма], като всеки ще бъде инструктиран за целите на изследването и запознат с въпросника; 5. „Контрол на полевата работа” – интервюерите ще се подписват на всеки въпросник, който ще предават и така ще удостоверяват, че той действително е бил попълнен според изискванията, като ще бъде извършен контрол върху поне 10 % от проведените интервюта; 6. „Обработка на данните” – при обработката се използва програмата SPSS; 7. „Предаване

на резултатите” – предаване на полева версия на въпросника на български и английски език, технически доклад на английски език, файл с данни (SPSS) с етикети на английски език, файл с данни (OLAP) за базата данни на АД, изследователски доклад с основни данни от изследването на английски език, P. point презентация (включваща данни от предходни изследвания). В т. 8 са разписани подробно отделните дейности и срокове за извършването им. Предвидената стойност на договора е в размер на 3537,00 евро. Предвид посоченото съдът приема, че в техническата спецификация е формулиран вида на проучването, но не е посочена неговата цел и конкретен обхват (досежно вида на алкохолните напитки с посочена марка).

Между страните не се спори, че спорните фактури са издадени именно във връзка с изпълнението на този договор. Жалбоподателят не оспорва, че възложената по договора от 22.05.2003 г. работа по същество представлява именно пазарно (маркетингово) проучване (в този смисъл виж стр. 10 от жалбата, л. 12 от делото). Поддържа обаче, че предвид характера на проучването то не може да се използва за период по – дълъг от 12 месеца. Доколкото по делото не се представи изработеното маркетингово проучване съдът намира, че жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не установи и доказва така твърдяното – използваемостта на проучването за период не по – дълъг от 12 месеца. На база на цитираните по – горе уговорки в договора и общо формулирания му предмет (включително относно вида на алкохолните напитки, за които е направено то), при липсата на самото проучване и непосочване на неговата цел в договора и техническата спецификация, съдът не може да формулира такъв извод.

3.2. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 1259 от 05.02.2003 г. на стойност 12673,78 лв.;
- ДФ № 1322 от 21.04.2003 г. на стойност 10561,48 лв.;
- ДФ № 1478 от 22.10.2003 г. на стойност 7040,99 лв.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 "Разходи за външни услуги". С протокол за присъединяване на доказателства № 2648/25.03.2011 г. (л. 196 от препислата) към ревизията са присъединени всички събрани доказателства в хода на извършена ревизия, приключила с издаването на РА № 22501000094-B/16.06.2010 г. и подробно описани във РД № 1000094-B/29.04.2010 г. При предходната ревизията са изискани с ИПДПОЗЛ №25-53-00-126-3/12.02.2010 г. всички относими документи за обосновка на предназначението на разходите и връзката им с дейността на ЗЛ. Въз основа на това е прието, че услугите, осъществени от [фирма] са свързани с предоставяне на право на инсталация, употреба, достъп, показване и пускане на софтуер, който е собственост на [фирма] за вътрешна обработка на пазарна информация. [фирма] използва и съхранява лицензираните материали, а таксите за услугите се фактурират по график, договорен между страните. Видно от РД ревизираното лице е представило копия от някои пазарни изследвания, предоставени на клона от [фирма]. Ревизиращите органи, изготвили РД са приели, че съгласно приложимата нормативна уредба предназначението на процесните разходи е набиране на актуална

специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, което представлява маркетингово проучване. Счели са, че кумулативно са изпълнени общите критерии за амортизируем ДНМА съгласно счетоводното законодателство Н.-38 „Нематериални активи“ (ДВ бр. 22 от 2002 г.) и приложимата счетоводна политика на ЗЛ. В РД подробно са разписани условията, на които трябва да отговаря един актив, за да се признае и отчете като ДНМА, а именно: да отговаря на горепосочените критерии; при придобиването стойността на актива да може надеждно да се оцени; предприятието да очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива. По идентични съображения, посочени по – горе в точка 3.1. ревизиращите органи са направили извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (ДВ бр. 119 от 2002 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 30276,25 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

Както се посочи по – горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. - клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е съобразил, че правилно разходът е определен като разход за придобиване на ДНМА и на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО е преобразуван финансовия резултат, тъй като именно в тази разпоредба се отнасят разходите, неотчетени съгласно изискванията на ЗС.

По съображенията, изложени във връзка с ДФ, издадени от [фирма] ответникът е приел, че РА и в тази обжалвана част е правилен и законосъобразен, поради което е отхвърлил жалбата на ревизирувания субект и е потвърдил акта.

Относно увеличаване на финансовия резултат за 2003 г. със суми по ДФ, издадени от [фирма] и [фирма] в общ размер на 45482,83 лв. съдът намира от правна страна следното:

Съгласно на чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (в релевантната редакция) финансовия резултат (счетоводната печалба/загуба) за данъчни цели се увеличава с разходите, довели до намаляване на финансовия резултат (счетоводната печалба/загуба), които данъчно задължените лица не могат да докажат документално по реда, определен в съответните нормативни актове, с първични документи, включително придружени с фискален бон от електронни касови апарати с фискална памет и от електронни системи с фискална памет *или отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.* Доколкото отчитането на сумите като текущи разходи е довело до намаляване на финансовия резултат на клона и сумите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство (не като ДНМА, а като текущ разход, както се сочи, че е изискването на счетоводния стандарт), съдът намира, че е налице соченото в РА правно основание за корекция на финансовия резултат в посока увеличение.

Изискванията за признаване и отчитане на нематериалните активи са установени в чл. 3.1. от Н. 38 (ДВ, бр. 22 от 2002 г.):

А. Според т. 3.1., б. „а“ Н. 38 ДНМА отговарят на определението за

нематериален актив, а съгласно т. 2 на Н. 38 ДНМА са установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието, които: а) нямат физическа субстанция, въпреки че: - могат да се съдържат във физическа субстанция, или носителят им може да има физическа субстанция; б) са със съществено значение при употребата им; в) от използването им се очаква икономическа изгода. В разглеждания случай процесните услуги попадат именно в обхвата на цитираното определение, тъй като същите са използвани за увеличаване на продажбите, респективно икономическата изгода на жалбоподателя и спомагат за осъществяване на неговата дейност.

Б. Съгласно т. 3.1., б „б“ Н. 38 при придобиването на ДНМА може надлежно да бъдат оценени, а съгласно т. 4 от Н. 38 външно създадените нематериални активи (каквито са процесните) при придобиването им се оценяват по цена на придобиване, която включва покупната цена (в случая това е цената за изследователския проект, отчетена като текущ разход) и всички преки разходи за подготовката на актива за използването му по предназначение.

В) Съгласно т. 3.1., б „в“ Н. 38 от използването на ДНМА се очакват икономически изгоди. В процесния случай маркетинговото проучване се използва от жалбоподателя във връзка с извършването на възмездни услуги, които водят съответно до увеличаване на приходите и намаляване на разходите.

В заключението на съдебно счетоводната експертиза (стр. 43 от експертизата, т. 2) вещото лице А. е посочил, че вземайки предвид т. 1 от СС 38, доставките (покупките) на маркетингови проучвания в рамките на предоставената услуга нямат характер на НМА закупени и държани с цел продажба, а са за употреба в рамките на рекламната и маркетингова дейност, която изцяло е в полза на дистрибутора. Отчитайки особеностите на дейността и бизнес модела на „Б.-Ф. У. Л.Л.С. – клон С.“, като лице което извършва рекламна дейност, включително и закупуване на рекламни и маркетингови услуги от доставчици (подизпълнители), които влага при оказване на услугата към дистрибутора и предвид обстоятелството, че „Б.-Ф. У. Л.Л.С. – клон С.“ има един единствен клиент (дистрибутор), в експертизата е взето становище, че разходите за маркетинг не попадат в изключенията, при които стандарта за НМА не се прилага, защото от счетоводна гледна точка, те не следва да се отчитат като такива. Според експерта в случая не се касае за префактуриране на разходи за маркетингови проучвания, а за покупко – продажби на рекламни и маркетингови услуги, с отделно фактуриране и различно ценообразуване.

Съдът не кредитира заключението на вещото лице в тази му част и не го взема предвид доколкото дава отговор на правни въпроси, което излиза извън компетентността му. Правилно в експертизата е отбелязано, че рекламната и маркетингова дейност е изцяло в полза на дистрибутора, но жалбоподателят е имал икономическа изгода от маркетинговите проучвания, тъй като е получавал възнаграждение от дистрибутора срещу извършените от него услуги. Досежно извода на вещото лице, че в случая не се касае за префактуриране на разходи за маркетингови проучвания, а за покупко – продажби на рекламни и маркетингови услуги с отделно фактуриране и различно ценообразуване, следва да се отбележи, че проучванията са само

част от всички рекламни и маркетингови услуги извършвани от жалбоподателя към дистрибутора.

Предвид така изложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клона в посока увеличение в размер на 45482,83 лв. със суми по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм.). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С. се явява законосъобразен, а жалбата в тази част е неоснователна.

4. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени през 2004 г. в общ размер на 54098,25 лв от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

4.1. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 170 от 26.02.2004 г. на стойност 6992,09 лв. и начислен ДДС в размер на 1398,42 лв., с предмет „Изследователски проект на тема „Потребление на алкохолни напитки “J. Daniels” 1/04 (л. 443 от преписката);

- ДФ № 192 от 20.05.2004 г. на стойност 6992,09 лв. и начислен ДДС в размер на 1398,42 лв., с предмет „Изследователски проект на тема „Потребление на алкохолни напитки, съгласно договор от 05.04.2004 г.” (л. 439 от преписката);

- ДФ № 203 от 26.07.2004 г. на стойност 6992,09 лв. и начислен ДДС в размер на 1398,42 лв., с предмет „Изследователски проект на тема „Потребление на алкохолни напитки, съгласно договор от 31.05.2004 г.” (л. 439 от преписката);

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. Доставкаите са свързани с договори, сключени между жалбоподателя и [фирма], подробно описани и анализирани на страница 21 от РД. Ревизиращите органи, издали РД, са приели, че съгласно приложимата нормативна уредба разработките имат характер на маркетингови проучвания, свързани с набиране на актуална специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, което да послужи за бъдеща търговска дейност на възложителя с оглед увеличаване на приходите. По идентични съображения, посочени по – горе в точка 3.1. ревизиращите органи са направили извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм., в редакцията, публикувана в ДВ бр. 109 от 2003 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 20976,27 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. В РД е посочено, че е налице и друга материалноправна предпоставка за непризнаване на разходите, а именно чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм., в посочената редакция). В допълнение е изложено още, че в § 1, т. 54 от ДР от ЗКПО (отм., в посочената редакция), който има характер на специален по отношение на ЗС, се съдържа определение на понятието „дълготрайни нематериални активи”, като в буква „Г” на цитираната разпоредба, маркетинговите проучвания изрично са посочени като ДНМА. Във връзка с това ревизиращите органи са заключили, че не е необходимо за тях

да бъдат преценявани предпоставките, визирани в букви „а“, „б“ и „в“ на т. 54 от § 1 на ДР от ЗКПО. Предвид изложеното в РД е направен извод, че са налице и условията на § 1 т. 54, б. „г“ от ДР на ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.) за признаване на данъчен амортизируем ДНМА и осчетоводяването на разходите като текущи е в нарушение и на данъчното законодателство.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че съгласно действащата през 2004 г. нормативна уредба и по-конкретно § 1 т. 54 от ДР на ЗКПО (отм.) нематериални активи са придобити нефинансови ресурси, които: а) нямат физическа субстанция; б) са със стойност, която е равна или превишава по-ниската от следните две величини: аа) възприетия съгласно счетоводната политика на предприятието стойностен праг на същественост за дълготрайни активи; бб) 500 лв.; в) се използват през повече от 12 - месечен период; г) ДНМА по смисъла на този закон са и: маркетингови и аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии, разходи, водещи до увеличаване на икономическата изгода на наети или предоставени за ползване дълготрайни активи. С РА е възприето посочено в РД от ревизиращия екип, че съгласно § 1, т. 54, буква „г“ от ДР на ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.) маркетинговите проучвания изрично са посочени като ДНМА. Органът по приходите е възприел и констатациите относно определянето на разхода като разход за придобиване на ДНМА, както и предложението за преобразуване на финансовия резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО, тъй като именно към тази разпоредба се отнасят разходите, неотчетени съгласно изискванията на ЗС.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил, че в разпоредбите на ЗКПО (отм., в редакцията за 2004 г.), изрично за данъчни цели е регламентирано понятието ДНМА, както и разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г“ ЗКПО (отм.). Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактурите, издадени от [фирма].

Видно от приетите по делото доказателства се установява, че на 06.01.2004 г. (л. 432 – 428 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор с предмет *разработка на изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels“*. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Изследователският проект не е представен по делото.

На 05.04.2004 г. (л. 438 – 434 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, е сключен договор с предмет *разработка на изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки“*, без да е конкретизирано във връзка с кои именно напитки, на които е дистрибутор жалбоподателят следва да се направи проучването. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Специфичните

параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация. Същата няма да бъде разглеждана подробно, тъй като заложените параметри са идентични с тези в описания по-горе договор. Към договора е приложен и приемо-предавателен протокол (л. 427 от преписката), съгласно който на 21.05.2004 г. [фирма], в качеството му на изпълнител е предал на [фирма], в качеството му на възложител, доклад с резултатите, файлове с данни и презентация от изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки”. Протоколът е подписан, за да удостовери, че с предаването на материалите изпълнителят е изпълнил своите задължения към възложителя по договор сключен между двете страни на 05.04.2004 г. Изследователският проект не е представен по делото.

На 31.05.2004 г. между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор (л. 348 и 349 от делото, том 1 и л. 442 – 440 от преписката) с предмет разработка на изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels”. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация. Същата няма да бъде разглеждана подробно, тъй като заложените параметри са идентични с тези в описания по-горе договор. Към договора е приложен приемо-предавателен протокол (л. 347 от делото), съгласно който на 23.07.2004 г. [фирма], в качеството му на изпълнител е предал на [фирма], в качеството му на възложител, доклад с резултатите и файлове с данни по изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels”. Протоколът е подписан, за да удостовери, че с предаването на материалите изпълнителят е изпълнил своите задължения към възложителя по договора, сключен между двете страни на 31.05.2004 г. Изследователският проект не е представен по делото.

Между страните не се спори, че спорните фактури са издадени именно във връзка с изпълнението на тези договори. Жалбоподателят не оспорва, че възложената по договорите, сключени през 2004 г. работа по същество представлява именно пазарно (маркетингово) проучване (в този смисъл виж стр. 10 от жалбата, л. 12 от делото). Поддържа обаче, че предвид характера на проучването то не може да се използва за период по – дълъг от 12 месеца. Доколкото по делото не се представиха изработените маркетингови проучвания съдът намира, че жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не установи и доказа така твърдяното – използваемостта на проучванията за период не по – дълъг от 12 месеца. На база на цитираните по – горе уговорки в договорите и общо формулирания им предмет (включително относно вида на алкохолните напитки, за които е направено то, в които се съдържа такава конкретизация), при липсата на проучванията и непосочване на тяхната цел в договорите и техническите спецификации, съдът не може да формулира такъв извод.

4.2. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 1563 от 27.02.2004 г. на стойност 11541,35 лв.;
- ДФ № 1564 от 27.02.2004 г. на стойност 13886,39 лв.;

- ДФ № 1761 от 13.09.2004 г. на стойност 7694,24 лв.;

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от „Ел Си Н. България“ Е. са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Ревизиращите органи са посочили, че с протокол за присъединяване на доказателства № 2648/25.03.2011 г. (л. 196 от преписката) към материалите на ревизията са присъединени всички събрани доказателства в хода на извършена ревизия, приключила с издаването на РА № 22501000094-В/16.06.2010 г. и подробно описани във РД № 1000094-В/29.04.2010 г. При предходната ревизията са изискани с ИПДПОЗЛ №25-53-00-126-3/12.02.2010 г. всички относими документи за обосновка на предназначението на разходите и връзката им с дейността на ЗЛ. Предвид това ревизиращите органи са приели, че услугите, предоставени от [фирма] са свързани с предоставяне на право на инсталация, употреба, достъп, показване и пускане на софтуер, който е собственост на [фирма] за вътрешна обработка на пазарна информация. [фирма] използва и съхранява лицензираните материали, таксите за услугите се фактурират по график, договорен между страните.

Ревизираното лице е представило копия от някои пазарни изследвания (непредставени по делото), предоставени на клона от [фирма]. Ревизиращите органи по приходите са направили извод, че съгласно приложимата нормативна уредба предназначението на процесните разходи е набиране на актуална специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, което представлява маркетингово проучване. Приели са, че кумулативно са изпълнени общите критерии за амортизируем ДНМА съгласно счетоводното законодателство Н.-38 „Нематериални активи“ (ДВ бр. 22 от 2002 г.) и приложимата счетоводна политика на ЗЛ. По идентични съображения, посочени по – горе в точка 4.1. ревизиращите органи са направили извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (ДВ бр. 109 от 2003 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 33121,98 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. Посочили са, че в § 1, т. 54, б. „г“ от ДР от ЗКПО (отм., редакция ДВ, бр. 109 от 2003 г.) маркетинговите проучвания изрично са определени като амортизируеми ДНМА и доколкото горепосочената норма е специална, не е необходимо за тях да бъдат преценявани предпоставките, визирани в букви „а“, „б“ и „в“ на т. 54 от § 1 на ДР от ЗКПО (отм., в посочената редакция) и счетоводните стандарти. Направен е извод, че осчетоводяването на разходите като текущи е в нарушение на данъчното законодателство.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат със суми по издадените от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е съобразил действащата през 2004 г. нормативна уредба и по-конкретно § 1, т. 54 от ДР на ЗКПО (отм.) и е приел, че правилно ревизиращият екип е квалифицирал на основание § 1, т. 54, буква „г“ от ДР на ЗКПО (отм., в редакцията ДВ, бр. 109 от 2003 г.) маркетинговите проучвания като ДНМА. Органът по приходите е възприел и

предложението относно определянето на разхода като разход за придобиване на ДНМА, както и предложението за преобразуване на финансовия резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО, тъй като именно в тази разпоредба се отнасят разходите, неотчетени съгласно изискванията на ЗС.

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбите на ЗКПО (отм., в редакцията за 2004 г.) и дадената изрична регламентация за данъчни цели на понятието ДНМА, а именно § 1, т. 54, б. „г“ ЗКПО (отм.), съгласно който ДНМА по смисъла на този закон са и: маркетингови или аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии, разходи водещи до увеличаване на икономическата изгода на наети или предоставени за ползване дълготрайни активи. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат със суми по фактури, издадени от [фирма] и е потвърдил спорния РА в тази част.

Относно увеличаване на финансовия резултат за 2004 г. със суми по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] в размер на 54098,25 лв. съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на уговорените между страните изисквания към проучванията, органите по приходите правилно са направили извод, че в случая е налице създаден ДНМА по смисъла на § 1, т. 54, б. „г“ от ДР на ЗКПО (отм.). Съгласно посочената разпоредба ДНМА по смисъла на този закон са и: маркетингови или аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии. Както се посочи не се спори между страните, че в процесния случай се касае именно за маркетингови проучвания, които попадат в обхвата на цитираната разпоредба. С оглед предмета и начина на обективизиране на резултатите от проучванията (доклади и презентации) по сключените договори с [фирма] и [фирма] съдът намира, че безспорно се касае до разходи за маркетингови проучвания, които на самостоятелно основание са дефинирани в закона като ДНМА. Поради това и предвид изложеното по – горе доводите на жалбоподателя основани на продължителността на тяхното използване за период по-кратък от 12 месеца не могат да бъдат възприети.

На стр. 42 от заключението на експертизата вещото лице А. е посочил, че маркетинговите проучвания са много краткотрайни като предвиждане, отразяват моментното състояние на пазара и в този смисъл се отнасят за време, по-малко от един отчетен период, с очаквана краткосрочна икономическа изгода. В този смисъл, вещото лице е изразило становище, че не се вменят в понятието за НМА като „установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието“, тъй като се придобиват в полза на дистрибутора и не се контролират от „Б.-Ф. У. Л.Л.С. – клон С.“. Предвид краткотрайния ефект на маркетинговите проучвания като предвиждане за състоянието и развитието на пазара, същите се явяват неустановими, тъй като не може да се определи черпенето на икономическа изгода от тях. За да се отчитат като НМА, а не да се отразяват като текущ разход в периода на възникването им, разходите за маркетингови проучвания би трябвало да са установими ресурси.

Съдът не кредитира заключението на вещото лице в тази му част и не го взема предвид доколкото изводите, изложени в него досежно

краткотрайността на предвижданията в проучванията са направени без те да са приложени по делото. Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.), разходите за маркетингови проучвания изрично са квалифицирани като ДНМА. Предвид изричната разпоредба на закона, приложима в процесния случай и това, че експертът е дал мнение по правен въпрос, съдът не кредитира експертизата на вещото лице в посочената непосредствено по - горе част.

Предвид така изложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клона в посока увеличение със сума в размер на 54098,25 лв. по фактури издадени от [фирма] и [фирма] на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм.) и чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм.), във връзка с § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С. се явява законосъобразен, а жалбата срещу него – неоснователна.

5. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури издадени през 2005 г. в общ размер на 44160,68 лв. от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

5.1. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 252 от 21.02.2005 г. на стойност 6992,09 лв.
- ДФ № 271 от 02.06.2005 г. на стойност 6992,09 лв.
- ДФ № 277 от 01.08.2005 г. на стойност 6992,09 лв.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по ДФ, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. Доставкаите са свързани с договори, сключени между жалбоподателя и [фирма], подробно описани и анализирани на страница 31 от РД. Съгласно приложимата нормативна уредба ревизиращите органи по приходите са прели, че разработките имат характер на маркетингови проучвания, свързани с набиране на актуална специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, което да послужи за бъдеща търговска дейност на възложителя с оглед увеличаване на приходите. Направили са извод, че кумулативно са изпълнени общите критерии за амортизируем ДНМА съгласно счетоводното законодателство Н.-38 „Нематериални активи” (ДВ, бр. 30 от 2005 г.) и приложимата счетоводна политика на ЗЛ.

По идентични съображения, посочени по – горе в точка 3.1. ревизиращите органи са направили извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм., ДВ бр. 107 от 2004 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 20976,27 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство и е прието, че е налице и материалноправната предпоставка за непризнаване на разходит основание чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.). Като са взели предвид разпоредбата на § 1, т. 54, б. „г” от ДР от ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.), ревизиращите органи са направили извод, че не е необходимо да бъдат преценявани предпоставките, визирани в букви „а”,

„б” и „в” на т. 54 от §1 на ДР от ЗКПО. Предвид изложеното в РД е прието, че са налице и условията на § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.) за признаване на данъчен амортизируем ДНМА и осчетоводяването на разходите като текущи е в нарушение и на данъчното законодателство.

Както се посочи по-горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил действащата през 2005 г. нормативна уредба - § 1, т. 54 от ДР на ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.) и е съобразил, че съгласно § 1, т. 54, буква „г” от ДР на ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.) маркетинговите проучвания изрично са посочени като ДНМА. Органът по приходите е възприел и констатациите относно определянето на разхода като разход за придобиване на ДНМА, както и предложението за преобразуване на финансовия резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм., ДВ, бр. 107 от 2004 г.), тъй като именно в тази разпоредба се отнасят разходите, неотчетени съгласно изискванията на ЗС. Счел е, че правилно е определено и още едно основание за непризнаване на разходите, а именно чл. чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.), във връзка с § 1, т. 54, буква „г” от ДР на ЗКПО (отм., в същата редакция).

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г” ЗКПО (отм., в редакцията за 2005 г.) и е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовия резултат на жалбоподателя със суми по ДФ, издадени от [фирма].

На 06.01.2005 г. (л. 340 – 344 от делото, том 1) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор с предмет разработка на *изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels”*. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Към него е приложен и приемо-предавателен протокол (л. 345 от делото, том 1), съставен, за да удостовери, че на 21.02.2005 г. [фирма], в качеството му на изпълнител е предал на [фирма], в качеството му на възложител, доклад с резултатите и файлове с данни по изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки - „J. Daniels”. Изследователският проект не е представен по делото.

На 15.04.2005 г. (л. 335 – 339 от делото, том 1) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор с предмет разработка на *изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки”, без да са индивидуализирани последните*. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация. Същата няма да бъде разглеждана подробно, тъй като заложените параметри са идентични с тези в описания по-горе договор от 22.05.2003 г. Изследователският проект не е представен по делото.

На 31.05.2005 г. между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор (л. 330 - 334 от делото, том 1)

с предмет разработка на *изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels“*. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация. Същата няма да бъде разглеждана подробно, тъй като заложените параметри са идентични с тези в описания по-горе договор от 22.05.2003 г. Изследователският проект не е представен по делото. Между страните не се спори, че спорните фактури са издадени именно във връзка с изпълнението на тези договори. Жалбоподателят не оспорва, че възложената по договорите, сключени през 2005 г. работа по същество представлява именно пазарно (маркетингово) проучване (в този смисъл виж стр. 10 от жалбата, л. 12 от делото). Поддържа обаче, че предвид характера на проучването то не може да се използва за период по – дълъг от 12 месеца. Доколкото по делото не се представиха изработените маркетингови проучвания съдът намира, че жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не установи и доказва така твърдяното – използваемостта на проучванията за период не по – дълъг от 12 месеца. На база на цитираните по – горе уговорки в договорите и общо формулирания им предмет (включително относно вида на алкохолните напитки, за които е направено то, в които се съдържа такава конкретизация), при липсата на проучванията и непосочване на тяхната цел в договорите и техническите спецификации, съдът не може да формулира такъв извод.

5.2. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 1997 от 26.04.2005 г. на стойност 4721,37 лв.;
- ДФ № 1996 от 26.04.2005 г. на стойност 9231,52 лв.;
- ДФ № 2148 от 12.09.2005 г. на стойност 9231,52 лв.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по ДФ, издадени от „Ел Си Н. България“ Е. са осчетоводени по сметка 602 "Разходи за външни услуги". Ревизиращият екип е приел, че предмет на доставките са: маркетингови проучвания, свързани с набиране на актуална специализирана информация, анализи, изводи, прогнози и решения относно пазарната обстановка в даден регион или пазарен сектор, с оглед развитието на търговската дейност на възложителя. Направен е извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм., ДВ бр. 107 от 2004 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 23184,41 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, както и на основание чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.), във връзка с § 1 т. 54, буква „г“ от ДР на ЗКПО (отм.) по съображения, идентични с посочените по-горе за [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счетено за неоснователно по съображенията, изложени по – горе във връзка със сумите по ДФ, издадени от [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г“ ЗКПО (отм., в редакцията за 2005 г.) и е

направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовия резултат на жалбоподателя със суми по ДФ, издадени от [фирма].

Относно увеличаване на финансовия резултат за 2005 г. със суми по ДФ, издадени от [фирма] и [фирма] в размер на 44160,68 лв. съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на уговорените между страните изисквания към проучванията, органите по приходите правилно са направили извод, че в случая е налице създаден ДНМА по смисъла на § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.) по съображенията, изложени по – горе относно 2004 г. С оглед предмета, целите и начина на обективизиране на резултатите от проучванията (доклади и презентации) по сключените договори с [фирма] и [фирма] съдът намира, че безспорно се касае до разходи за маркетингови проучвания, които на самостоятелно основание са дефинирани в закона като ДНМА. Поради това доводите на жалбоподателя основани на продължителността на тяхното използване за период по-кратък от 12 месеца, са неотнормими не могат да бъдат възприети. Предвид така изложеното съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клон в посока увеличение в размер на 44160,68 лв. със суми по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм.) и чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм.), във връзка с § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” – С., се явява законосъобразен, а жалбата срещу него – неоснователна.

6. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени през 2006 г. в общ размер на 44448,40 лв. от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

6.1. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадена от [фирма] с № 328 от 09.03.2006 г. на стойност 3774,75 лв.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурата, издадена от [фирма] е осчетоводена по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. Доставка е свързана с договор, сключен между жалбоподателя и [фирма], подробно описан и анализиран на страница 39 от РД. Ревизиращите органи по приходите са приели, че кумулативно са изпълнени общите критерии амортизируем ДНМА съгласно счетоводното законодателство Н.-38 „Нематериални активи” (ДВ бр. 30 от 2005 г.). Направен е извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (ДВ, бр. 107 от 2004 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 23184,41 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, както и поради наличие на материалноправната предпоставка за непризнаване на разходите по чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.), във връзка с §1, т. 54, буква „г” от ДР от ЗКПО (отм.). Основанията за направените от ревизиращия екип предложения са идентични с тези за 2005 г. на [фирма].

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат

със сумата по издадената от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е изложил идентични мотиви с тези за 2004 г. по отношение на [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г“ ЗКПО (отм., в редакцията за 2006 г.) и дадената изрична регламентация за данъчни цели на понятието ДНМА. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури издадени от [фирма] за 2006 г.

На 19.01.2006 г. между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител е сключен договор с предмет разработка на *изследователски проект на тема „Потребителите на алкохолни напитки – „J. Daniels“ (л. 325 – 329 от делото, том 1)*. Договорът съдържа идентични клаузи с тези, цитирани по – горе във връзка с договора от 22.05.2003 г. Специфичните параметри и съдържанието на изследователския проект са посочени в Техническата спецификация. Същата няма да бъде разглеждана подробно, тъй като заложените параметри са идентични с тези в описания по-горе договор от 22.05.2003 г. Изследователският проект не е представен по делото.

Между страните не се спори, че спорната фактура е издадена именно във връзка с изпълнението на тези договори. Жалбоподателят не оспорва, че възложената по договора, сключен през 2006 г. работа по същество представлява именно пазарно (маркетингово) проучване (в този смисъл виж стр. 10 от жалбата, л. 12 от делото). Поддържа обаче, че предвид характера на проучването то не може да се използва за период по – дълъг от 12 месеца. Доколкото по делото не се представи изработеното маркетингово проучване съдът намира, че жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не установи и доказва така твърдяното – използваемостта на проучването само за период не по – дълъг от 12 месеца. На база на цитираните по – горе уговорки в договора и общо формулирания му предмет (включително относно вида на алкохолните напитки от посочена марка), при липсата на проучването и непосочване на неговата цел в договора и техническата спецификация, съдът не може да формулира такъв извод.

6.2. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 2335 от 23.02.2006 г. на стойност 3863,94 лв.;
- ДФ № 2354 от 01.04.2006 г. на стойност 3863,94 лв.;
- ДФ № 2502 от 20.06.2006 г. на стойност 786,83 лв.;
- ДФ № 2539 от 10.07.2006 г. на стойност 886,58 лв.;
- ДФ № 2629 от 12.09.2006 г. на стойност 886,58 лв.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по ДФ, издадени от „Ел Си Н. България“ Е. са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Ревизиращите органи са изложили съображения, идентични с посочените по – горе и са направили предложение, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (ДВ бр. 107 от 2004 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи, а именно със сума в общ размер на 10287,87 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. Ревизиращият

екип е намерил, че е налице и материалноправната предпоставка за непризнаване на разходите по чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (ДВ, бр. 109 от 2003 г.), във връзка с § 1, т. 54, буква „г“ от ДР на ЗКПО по мотиви, които са идентични с посочените по-горе относно фактури издадени от [фирма] за 2005 г.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по посочените фактури са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С.- клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е изложил идентични мотиви с тези за 2004 г. по отношение на [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г“ ЗКПО (отм.), в редакцията за 2006 г. и дадената изрична регламентация за данъчни цели на понятието ДНМА. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури издадени от [фирма] за 2006 г.

6.3. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по ДФ, издадени от [фирма], както следва:

- ДФ № 1251 от 22.08.2006 г. на стойност 7422,37 лв., с предмет „Атрактивност на марка водка – първо плащане 3795 евро“;

- ДФ № 1252 от 22.08.2006 г. на стойност 7770,51 лв. и начислен ДДС в размер на 1554,10 лв. с предмет „Уиски – атрактивност на марката – първо плащане 3973 евро“ (л. 171 от делото, том 1);

- ДФ № 1286 от 26.10.2006 г. на стойност 7422,38 лв., с предмет „Атрактивност на марка водка – второ плащане 3795 евро“;

- ДФ № 1287 от 26.10.2006 г. на стойност 7770,52 лв., с предмет „Атрактивност на марка уиски – второ плащане 3973 евро“.

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по ДФ, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. На ревизиращите органи, издали РД, за доказване предмета на доставките е представен договор за маркетингово проучване от 21.08.2006 г. за проект „Атрактивност на марка Уиски“ на стойност 7946,00 евро и проект „Атрактивност на марка Водка“ на стойност 7590,00 евро. Същият е придружен от протоколи (резюме), *подписани от управителя на ревизираното лице* относно предмета на услугите. От ревизиращия екип е направен извод, че на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм., ДВ бр. 107 от 2004 г.) следва да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 30385,78 лв., отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. Органите по приходите са счели, че е налице и друга материалноправна предпоставка за непризнаване на разходите, а именно по чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм., ДВ, бр. 109 от 2003 г.), във връзка с § 1, т. 54, б. „г“ от ДР на ЗКПО (отм.) по мотиви, които са идентични с посочените по-горе относно ДФ, издадени от [фирма] за 2004 г.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] ДФ са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. - клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е изложил идентични

мотиви с тези за отчетната 2004 г. по отношение на [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил разпоредбата на § 1, т. 54, буква „г“ ЗКПО (отм.), в редакцията за 2006 г. и дадената изрична регламентация за данъчни цели на понятието ДНМА. Предвид това е направил извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактури, издадени от [фирма] за 2006 г.

На 21.08.2006 г. (л. 268 – 271 от делото, том 1) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, е сключен договор с предмет „провеждане на изследване за състоянието на бранда за категориите: вносно уиски и вносна водка“. В раздел II, чл. 1 от договора е посочено, че целите на изследването са да генерира вътрешен поглед и данни относно състоянието на бранда и развитието на новите категории за брандовете на „Б. Ф.“ и тези на конкуренцията. Подробно е разписана и пояснена целта на изследването, а именно: 1. Последните тенденции в отношението към ключовите брандове (осведоменост, лоялност, покупка, обмисляне), позиционирането на брандовете на „Б. Ф.“ в конкурентната среда; 2. Мнението на потребителите относно имиджа на бранда; 3. Информация относно категорията консуматори и навиците им на пазаруване. Разписани са и размера на извадката, метода на изследване, изискванията за квота, начина на регистриране, обхвата и въпросника. Като краен резултат изпълнителят трябва да представи: 1. Табличен доклад във формат Е.; 2. Пълен доклад относно заключенията във формат Р. Р. презентация и на хартия, като е уточнено, че същият следва да съдържа управленско резюме (изводи и препоръки). Стойността на договора е определена в чл. 4 и включва: за категория уиски – 7946,00 евро, без ДДС и за категория водка – 7590,00 евро, без ДДС. Срок за изпълнение не е предвиден.

Към договора е представен протокол, подписан само от представител на възложителя (сега жалбоподател), в който се потвърждава, че през месец август 2006 г. е възложено организиране и провеждане на проучване на консуматорската нагласа по отношение на марката „Д. Д.“ в България (272 от делото, том 1). В същия е посочено, че проучването е проведено от агенция за проучване „ГФК“ през месец септември 2006 г. и обхваща едногодишен ретроспективен период. В протокола са обективирани още и резултатите от проведеното проучване, описани в три категории: познаваемост на марките, имидж на марката и индекс потенциал на марката и познаваемост на рекламата на уиски. Този протокол не установява предаването на резултата по договора (документ, в който да е обективирано проучването), тъй като не е подписан от представител на изпълнителя. Проучването не е представено и по делото, но не се спори между страните, че то има характер именно на маркетингово проучване. Предвид това и като съобрази посочените по – горе клаузи на договора, съдът възприема тази квалификация досежно него. Съдът приема обаче, че по делото не се установи и доказа, че проучването носи икономическа изгода за жалбоподателя само за период не по-дълъг от дванадесет месеца, както твърди последният. Фактът, че изследването обхваща едногодишен ретроспективен период (виж протокола) не променя това.

Относно извършеното увеличаване на финансовия резултат за 2006 г. със

суми по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] в общ размер на 44448,40 лв. съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на уговорените между страните по договорите цели на посочените по-горе проучвания органите по приходите правилно са направили извод, че в случая е налице създаден ДНМА по смисъла на § 1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.). Както се посочи съгласно посочената разпоредба ДНМА по смисъла на този закон са и: маркетингови или аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии. По делото не се спори между страните, че в процесния случай се касае именно за маркетингови проучвания. С оглед предмета, целите и начина на обективизиране на резултатите от проучванията (доклади и презентации) по сключените договори с [фирма], [фирма] и [фирма] безспорно се касае до разходи за маркетингови проучвания, които на самостоятелно основание са дефинирани в закона като ДНМА.

Предвид така изложеното, съдът намира, че органът по приходите, издал спорния РА, правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клона в посока увеличение в размер на 44448,40 лв. със суми по ДФ, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] на основание чл. 23, ал. 2, т. 10 ЗКПО (отм.) и чл. 23, ал. 2, т. 20 ЗКПО (отм.), във връзка с §1, т. 54, б. „г” от ДР на ЗКПО (отм.). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С. се явява законосъобразен, а жалбата и в тази част – неоснователна.

7. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури издадени през 2007 г. в общ размер на 44590,48 лв. от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

7.1. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени от [фирма], както следва:

- № 340 от 26.10.2007 г. на стойност 15541,03 лв. и начислен ДДС в размер на 3108,21 лв. с предмет „Атрактивност на марка уиски 7946 евро” (л. 168 от делото, том 1);

- № 341 от 26.10.2007 г. на стойност 14844,75 лв. и начислен ДДС в размер на 2968,95 лв. с предмет „Атрактивност на марка водка 7590 евро” (л. 167 от делото, том 1);

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. На ревизиращите органи, издали РД, за доказване предмета на доставките е представен цитирания по – горе в т. 6.3. Договор за маркетингово проучване от 21.08.2006 г. и недатиран протокол, подписан от управителя на възложителя, сега жалбоподател. Ревизиращият екип е достигнал до извод, че съобразно приложимата нормативна уредба към процесните разходи, маркетинговите проучвания са включени в категорията на ДНМА съгласно чл. 51, ал., 1, т. 2 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.). Във връзка с това е направил предложение на основание чл. 67 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.) да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 30385,78 лв.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по

издадените от [фирма] фактури са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. - клон С.“ е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, издал спорния РА, е приел, че от съвкупната преценка на представените в хода на ревизията документи и счетоводни операции се установява, че предназначението на процесните разходи представлява маркетингово проучване. Посочил е, че във връзка с действащата през 2007 г. нормативна уредба и по конкретно чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.), маркетинговите проучвания са включени в категорията на данъчните ДНМА. В резултат на това заключение е направил извод, че финансовият резултат следва да се увеличи с сума в размер на 30385,78 лв. по фактурите, издадени от [фирма]

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е съобразил приложимата разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО (в сила от 01.01.2007 г., в редакцията му за 2007 г.), съгласно която данъчни ДНМА са начислените суми за маркетингови проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии. Изложил, че както за този, така и за разгледаните вече данъчни периоди, в нормативната уредба изрично е регламентирано, че за данъчни цели начислените суми за маркетингови проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии са третирали като данъчни ДНМА, които са разгледани отделно от другите нематериални активи. За маркетинговите проучвания, не са дадени конкретни критерии, каквито са дадени при класифицирането и признаването за нематериален актив. С оглед на изложеното ответникът е приел за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че маркетинговите проучвания няма да се ползват за по дълъг от 12-месечен период. Предвид това е потвърдил спорния РА в тази част, с която е увеличен финансовия резултат със суми по фактури, издадени от [фирма].

Представен е протокол, подписан от представител на възложителя, в който потвърждава, че през месец август 2007 г. е възложено организиране и провеждане на проучване на консуматорската нагласа по отношение на марката „Д. Д.“ в България (273 от делото, том 1). В същия е посочено, че проучването е проведено от агенция за проучвания „ГФК“ през месец септември 2007 г. и обхваща едногодишен ретроспективен период. В протокола са обективирани още и резултатите от проведеното проучване, описани в три категории: познаваемост на марките, имидж на марката и индекс потенциал на марката и консуматорски навици.

Този протокол не установява предаването на резултата по договора (документ, в който да е обективирано проучването), тъй като не е подписан от представител на изпълнителя. Проучването не е представено и по делото, но не се спори между страните, че то има характер именно на маркетингово проучване. Предвид това и като съобрази посочените по – горе клаузи на договора, съдът възприема тази квалификация досежно него.

Съдът приема обаче, че по делото не се установи и доказва, че проучването носи икономическа изгода за жалбоподателя само за период не по - дълъг от дванадесет месеца, както твърди последният. Фактът, че изследването обхваща едногодишен ретроспективен период (виж протокола), както и това, че е възложено второ по ред проучване след изготвеното такова през 2006 г. не променя този извод, предвид възможността всяко от проучванията да се

използва както самостоятелно, така и за извършване на сравнителен анализ въз основа на данните, които са получени през отделните едногодишни периоди, определяне на тенденциите и оценка, респективно да носи икономическа изгода на жалбоподателя.

7.2. Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактура № [ЕГН] от 30.09.2007 г. на стойност 14204,70 лв, и начислен ДДС в размер на 2840,94 лв., с предмет „плащане по договор за проучване” (л. 676 от преписката), издадена от [фирма]:

Видно от РД е установено, че разходите по фактура издадена от [фирма] е осчетоводена по сметка 602 „Разходи за външни услуги”, Органите по приходите, издали РД, са съобразили приложимата нормативна уредба относно процесните разходи, и са направили извод, че маркетинговите проучвания са включени в категорията на ДНМА съгласно чл. 51, ал., 1, т. 2 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.). Във връзка с това са направили предложение на основание чл. 67 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.) да се увеличи финансовия резултат със сума в общ размер на 14204,70 лв. за 2007 г.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадената от [фирма] фактура са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите, е изложил идентични съображения като изложените относно [фирма]. В резултат на това е направил извод, че правилно финансовият резултат е увеличен с разходи в размер на 14204,70 лв. по фактура, издадена от [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е изложил идентични съображения с тези по отношение на посочените по-горе за [фирма]. Направил е извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат със сумата по фактурата, издадена от [фирма].

Относно увеличаване на финансовия резултат за 2007 г. със суми по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] в общ размер на 44590,48 лв. съдът намира от правна страна следното:

Към доказателствената съвкупност не беше приобщен договор, сключен между жалбоподателя и [фирма], но по делото не се спори, че в случая се касае именно за маркетингови проучвания. Това се подкрепя и от обстоятелството, че като предмет на представената фактура № [ЕГН] от 30.09.2007 г., издадена от [фирма] е посочено „плащане по договор за проучване”. Съгласно изричната разпоредба на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО, действаща за процесния период, начислените суми за маркетингови или аналогични на тях проучвания, бизнес планове и фирмени стратегии са данъчни ДНМА.

Доводите на жалбоподателя, основани на продължителността на тяхното използване за период по-кратък от 12 месеца по изложените по – горе съображения, са неоснователни. На основание чл. 67 ЗКПО счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи, не се признават за данъчни цели. Предвид цитираната разпоредба на действащото за процесния период правило на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО, съдът намира, че законосъобразно е преобразуван

финансовия резултат с разходите за маркетингови проучвания със спорния РА в посока увеличение със сума в размер на 44590,48 лв. по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] на основание чл. 67 ЗКПО (в релевантната редакция), във връзка с чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО (в релевантната редакция). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С. се явява законосъобразен, а жалбата и в тази част – неоснователна.

8. Относно увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени през 2008 г. в общ размер на 93149,70 лв. от посочените по-долу дружества, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

8.1 Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени от [фирма], както следва:

- № 764 от 29.07.2008 г. на стойност 4537,53 лв., с предмет „Рекламна познатост на марка уиски 2320 евро” (л. 160 от делото, том 1);

- № 859 от 03.10.2008 г. на стойност 4537,53 лв. и начислен ДДС в размер на 907,51 лв. с предмет „Рекламна познатост на „Д. Д.” 2320 евро” (л. 161 от делото, том 1);

- № 858 от 03.10.2008 г. на стойност 16482,97 лв. и начислен ДДС в размер на 3285,79 лв., с предмет „Атрактивност на марка водка 8400 евро” (л. 162 от делото, том 1);

- № 857 от 03.10.2008 г. на стойност 17250,42 лв. и начислен ДДС в размер на 3450,08 лв., с предмет „Атрактивност на марка уиски 8820 евро” (л. 163 от делото, том 1);

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. На ревизиращите органи, издали РД, за доказване предмета на доставките е представен цитирания по – горе в т. 6.3. Договор за маркетингово проучване от 21.08.2006 г. и недатиран протокол, подписан от управителя на възложителя, сега жалбоподател. От ревизиращия екип е направен извод, че съобразно приложимата нормативна уредба процесните разходи маркетинговите проучвания изпълняват кумулативно общите критерии за данъчен амортизируем нематериален актив съгласно чл. 51, ал., 1, т. 1 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.). Във връзка с това е направено предложение на основание чл. 67 ЗКПО да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи със суми в общ размер на 42754,45 лв.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] фактури, са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е отчел факта, че с отпадането на т. 2 от чл. 51, ал. 1 ЗКПО е отменено изискването *всички* маркетингови проучвания, бизнес планове и стратегии да се отчитат като ДНМА, независимо от техния характер и стойност, като предвид направеното изменение същите следва да се изследват за съответствие за качеството ДНМА, както всички останали активи. Органът по приходите е намерил, че отмяната на посоченото изискване не води до промяна на режима, касаещ

меркетинговите проучвания, бизнес плановете и стратегиите, които вече са заведени като данъчни ДНМА до 01 януари 2008 г. Предвид това е направил извод, че финансовият резултат следва да бъде увеличен с разходи в размер на 42754,45 лв. по фактури, издадени от [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е приел, че за ревизирания период 2008 г. независимо от отпадането на нормата на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО получените маркетинговите проучвания изпълняват критериите за данъчен ДНМА, съгласно чл. 51, ал. 1, т. 1 ЗКПО и правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат със сумите по фактури, издадени от [фирма].

Представен е протокол, подписан от представител на възложителя, в който потвърждава, че през месец август 2008 г. е възложено организиране и провеждане на проучване на консуматорската нагласа по отношение на марката „Д. Д.“ в България (274 от делото, том 1). Проучването е проведено от агенция за проучвания „ГФК“ през месец септември 2008 г. и обхваща едногодишен ретроспективен период. В протокола са обективирани още и резултатите от проведеното проучване, описани в три категории: познаваемост на марките, имидж на марката и индекс потенциал на марката и консуматорски навици. Приобщен е и протокол, подписан от представител на възложителя, в който потвърждава, че през месец август 2008 г. е възложено организиране и провеждане на проучване на консуматорската нагласа по отношение на марката водка „Ф.“ в България (277 от делото, том 1). В същия е посочено, че проучването е проведено от агенция за проучвания „ГФК“ през месец септември 2008 г. и обхваща едногодишен ретроспективен период. В протокола са обективирани още и резултатите от проведеното проучване, описани в две категории: познаваемост на марките водка и навици при покупка.

Както се написа по – горе досежно представените протоколи, подписани през 2006 г. и 2007 г. и този протокол не установява предаването на резултата по договора (документ, в който да е обективирано проучването), тъй като не е подписан от представител на изпълнителя. Проучването не е представено и по делото, но не се спори между страните, че то има характер именно на маркетингово проучване. Предвид това и като съобрази посочените по – горе клаузи на договора, съдът възприема тази квалификация досежно него. Съдът приема обаче, че по делото не се установи и доказва, че проучването носи икономическа изгода за жалбоподателя само за период не по - дълъг от дванадесет месеца, както твърди последният по изложените по – горе съображения на л. 53 от това решение.

8.2 Увеличаване на финансовия резултат при данъчно преобразуване със суми по фактури, издадени от [фирма], както следва:

- № 984 от 08.12.2008 г. на стойност 6193,47 лв. и начислен ДДС в размер на 6193,47 лв. с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: октомври – ноември 2008 г.; 3166,67 евро“ (л. 281 от делото, том 1);

- № 902 от 15.10.2008 г. на стойност 6193,47 лв. и начислен ДДС в размер на 1238,69 лв. с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: август – септември 2008 г.; 3166,67 евро“ (л. 283 от делото, том 1);

- № 813 от 18.08.2008 г. на стойност 7562,55 лв. и начислен ДДС в размер на

1512,51 с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: юни – юли 2008 г.; 3866,67 евро” (л. 284 от делото, том 1);

- № 715 от 10.06.2008 г. на стойност 6193,47 лв. и начислен ДДС в размер на 1238,69 лв. с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: април – май 2008 г.; 3166,67 евро” (л. 285 от делото, том 1);

- № 648 от 17.04.2008 г. на стойност 6193,47 лв. и начислен ДДС в размер на 1238,69 лв. с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: февруари – март 2008 г.; 3166,67 евро” (л. 286 от делото, том 1);

- № 628 от 09.04.2008 г. на стойност 15724,87 лв. и начислен ДДС в размер на 3144,97 лв. с предмет „Пазарна информация за вносни уиски и водка; доклад: месец февруари 2007 – януари 2008 г.; 8040,00 евро” (л. 287 от делото, том 1);

- ДФ № 814 от 18.08.2008 г. на стойност 1095,26 лв.;

Видно от РД в хода на ревизията е установено, че разходите по фактурите издадени от [фирма] са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги”. На ревизиращите органи е представен Главен договор за лиценз и договор за местни услуги за период от 01.04.2008 г. до 31.03.2009 г. От ревизиращия екип е направен извод, че съобразно приложимата нормативна уредба маркетинговите проучвания изпълняват кумулативно общите критерии за данъчен ДНМА съгласно чл. 51, ал., 1, т. 1 ЗКПО (ДВ, бр.105 от 2006 г.). Във връзка с това е направено предложение на основание чл. 67 ЗКПО да се увеличи финансовия резултат с процесните разходи в общ размер на 50395,25 лв.

Както се посочи по - горе, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за увеличаване на финансовия резултат по издадените от [фирма] фактури са възприети изцяло, а подаденото възражение от „Б. Ф. Л.Л.С. – клон С.” е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е изложил съображения, идентични на изложените относно сумите по фактури, издадени от [фирма] през 2008 г. Предвид това е направил извод, че правилно финансовият резултат е увеличен с разходи в размер на 50395,25 лв. по фактури, издадени от. [фирма].

За да се произнесе по жалбата на клона, ответникът е приел, че за ревизирувания период 2008 г. независимо от отпадането на нормата на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКПО получените маркетинговите проучвания изпълняват критериите за данъчен ДНМА, съгласно чл. 51, ал. 1, т. 1 ЗКПО. Направил е извод, че правилно и законосъобразно е увеличен финансовият резултат по фактурите, издадени от [фирма].

Относно увеличаване на финансовия резултат за 2008 г. със суми по фактури, издадени от [фирма] и [фирма] в общ размер на 93149,70 лв. съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 1 ЗКПО (в релевантната редакция) данъчни ДНМА са: 1. придобити нефинансови ресурси, които: а) нямат физическа субстанция; б) се ползват през период, по-дълъг от 12 месеца; в) имат ограничен полезен живот; г) са със стойност, равна или превишаваща по-ниската стойност от: аа) стойностния праг на същественост за дълготрайния нематериален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице; бб) седемстотин лева.

От съдържанието на цитираната нормативна уредба е видно, че извършените от жалбоподателя разходи за провеждане на пазарни изследвания попадат изцяло в нейният обхват, а именно същите са: придобити нефинансови ресурси, нямат физическа субстанция, имат ограничен живот. По отношение на изискването, че „следва да се ползват през период, по-дълъг от 12 месеца” жалбоподателят не установи и доказа обратното, а по – горе бяха изложени съображения във връзка с това, че от всяко от маркетинговите проучвания (възлагани от жалбоподателя), макар и провеждани последователно за последващи едногодишни периоди е възможно жалбоподателят да има икономическа изгода. От представените по делото доказателства не може да се направи извод, че резултатите от проведените изследвания се използват за период по-кратък срок от 12 месеца. Жалбоподателят не ангажира доказателства с цел изясняване на механизма на използване на изследванията и прилагането им на практика в извършваната от него дейност. Освен това по делото не се приобщиха и самите изследвания на хартиен или електронен носител, за да се изследва съдържанието им и евентуално да се установи за какъв период от време ще се използват. Видно от сключените с [фирма] и [фирма] договори е, че в тях не са разписани подробни клаузи, относно целите на изследванията и начина им на използване от жалбоподателя. Той не твърди и не установява, че процесните маркетингови проучвания не са имали икономически ефект върху дейността му, в който случай само не би било пролжимо третирането по СС 38. При липсата на особена разпоредба на закона (като действалата преди изменението, публикувано в ДВ, бр. 110 от 2007 г.) приложим се явява именно СС 38. Предвид това и във връзка с чл. 51, ал.1, т. 1 ЗКПО, съдът намира, че законосъобразно е увеличен финансовия резултат с разходите за маркетингови изследвания. Органът по приходите правилно и законосъобразно е преобразувал финансовия резултат на клона в посока увеличение със сума в размер на 93149,70 лв. по фактури издадени от [фирма] и [фирма] на основание чл. 67 ЗКПО (в релевантната редакция), във връзка с чл. 51, ал. 1, т. 1 ЗКПО (в релевантната редакция). В този смисъл, РА в обжалваната част, потвърден с решението на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С. се явява законосъобразен и в тази част, а жалбата неоснователна.

Приложените в административната преписка РД и РА (л. 261 – 294 от преписката), издадени на доставчика [фирма], от които се установява, че на това дружество е извършена ревизия по ЗДДС за периоди от 01.06.2008 г. до 22.05.2009 г. са неотнормими към настоящия спор, доколкото той касае определените на жалбоподателя задължения по ЗДДС за периоди от 01.01.2006 г. до 01.08.2008 г.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 118, ал. 2 ДОПК РА се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. В настоящия случай, на осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, в съответствие с правомощието си по чл. 119, ал. 3 ДОПК, органът

възложил ревизията е издал З., с която е определил компетентния да издаде РА орган по приходите – И. Д. И. - Д.. Обжалваният РА е издаден именно от това лице, тоест от такова, разполагащо с материална компетентност. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на задълженията. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА, тъй като не е извършена промяна на установените задължения в резултат от подаденото по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК възражение от ревизирувания субект.

След като обсъди приложените в административната преписка доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата/ тяхната законосъобразност. Констатираното от съда, връчване на РД след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция) и връчване на З. и РА след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция) представляват несъществени процесуални нарушения, които не биха могли да доведат до издаването на различен по съдържание РА и не влияят на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо те не могат да бъдат самостоятелно основание за неговата отмяна.

По отношение на РА № 225011002486 от 14.06.2011 г. за поправка на РА № 22501100103 от 20.05.2011 г., издаден поради констатирана при извършена проверка очевидна фактическа грешка, съдът намира следното:

За да се произнесе по жалбата на жалбоподателя срещу този РА, ответникът е посочил, че съгласно чл. 74, ал. 2 ЗДДС данъкът се счита за внесен на датата, на която сумата е постъпила в републиканския бюджет, по сметка на съответната ТД на НАП. Изложил е, че от приложената към ревизионния акт, данъчно осигурителна сметка на лицето и данъчна сметка по ДДС за ДЗЛ е видно, че сумата от 176638,87 лв. е постъпила в сметка на ТД С. на 19.05.2006 г. Взел е предвид обстоятелството, че в приложените от жалбоподателя платежно нареждане и дебитно авизо е видно, че датата на нареждането на превода е 13.04.2006 г., но доколкото към преписката не са приложени други доказателства, с оглед прилагане на разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗДДС (отм.), е направил заключение, че основателно са начислени лихви за забава, тъй като сумата е отразена в сметката на ДЗЛ като получена автоматично от банката на 19.05.2006 г.

По делото са представени вносна бележка и авизо (л. 56 и л. 57 от делото, том 1), от които е видно, че жалбоподателят е превел на 13.04.2006 г. сума в размер на 176638,87 лв. по сметка на ТД на НАП – С. с основание ДДС 03/2006 г.

Приобщена е и справка „Плащания по банка от фирма” от ТД на НАП С. – град, офис „СДО” за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г. (л. 66 и л. 67 от делото, том 1), от която е видно, че е направена вносна декларация в размер на 176638,87 лв., която е постъпила по сметка на 19.05.2006 г.

Съгласно чл. 74. ал. 1 ЗДДС (отм.), регистрираното лице е длъжно да внесе определения по реда на чл. 73 ЗДДС данък в републиканския бюджет по

сметката на съответната териториална данъчна дирекция в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, за който се отнася данъка. Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗДДС (отм.) данъкът се счита за внесен на датата, на която сумата е постъпила в републиканския бюджет по сметката на съответната териториална дирекция (ТД) на НАП.

От представените доказателства и предвид цитираните разпоредби в настоящия случай се установява, че жалбоподателят е изпълнил задължението си съгласно чл. 74, ал. 1 ЗДДС (отм.) като е наредил дължимата сума един ден преди изтичането на предвидения за това срок, а именно на 13.04.2006 г. (четвъртък, работен ден). От представената от ТД на НАП С. – град, офис „СДО” справка за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2006 г. обаче е видно, че сумата е постъпила в републиканския бюджет на 19.05.2006 г., за което по делото не се спори. Не бяха приобщени доказателства, от които да се установи причината, поради която „С. Н.А” – клон С. не е осъществила искания от жалбоподателя трансфер на средства по сметката на съответната ТД на НАП по – рано от 19.05.2006 г. и дали не се касае за липса на средства по сметката на жалбоподателя предвид данните за извършено безкасово плащане (л. 56 и 57 от делото, том 1).

Този РА е издаден от компетентен орган и при спазване на административнопроизводствените правила.

Предвид изложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е начислил лихви за забава предвид разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗДДС (отм.). В този смисъл, РА № 225011002486 от 14.06.2011 г. за поправка на РА № 22501100103 от 20.05.2011 г., потвърден с решението на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С. се явява законосъобразен.

По разноските:

Предвид направените от страните искания за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК, съдът следва да се произнесе по присъждането на такива. При този изход на спора на „Б. Ф. У. Л.Л.С – клон С.” разноски не се следват, а сторените такива трябва да останат за негова сметка. Разноски следва да се присъдят на ответника в размер на 8298,75 (осем хиляди двеста деветдесет и осем цяло и седемдесет и пет стотни) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес, на основание чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във вр. с чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК и чл. 161 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ изцяло оспорването по жалба с вх. № 2628 от 01.02.2012 година по описа на Административен съд София – град и вх. № 53-00-1 от 03.01.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите, подадена от „Б.-Ф. У.

Л.Л.С.- клон С.", с ЕИК[ЕИК], и адрес в [населено място], [улица], [жилищен адрес] действащ чрез представляващия Д. Г. срещу Ревизионен акт № 22501100103 от 20.05.2011 г., издаден от И. Д. И.-главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на НАП – С. „Средни данъкоплатци и осигурители” и Ревизионен акт № 225011002486 от 14.06.2011 г. за поправка на първия, издаден от същото лице, потвърдени от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите с Решение № 2313 от 19.12.2011 г.

ОСЪЖДА „Б.-Ф. У. Л.Л.С.- клон С.", с ЕИК[ЕИК], и адрес в [населено място], [улица], [жилищен адрес] действащ чрез представляващия Д. Г. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите сума в размер на 8298,75 (осем хиляди двеста деветдесет и осем цяло и седемдесет и пет стотни) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: